

Letnik XXVI - št. 6, junij 2019

Glasilo občine Trzin

odsev

Župan Peter Ložar
v intervjuju pojasnjuje:
**S posluhom vlade hitreje
do trzinske obvoznice**

V Trzinu ni nikdar dolgčas
**Pisana bera prireditev
za vse okuse**

Letošnja dobitnika
občinske srebrne plakete
**Maja Brozovič in
Rajko Podobnik**

Odlična mlada mojstra
tona in luči
**Robin Kleindienst in
Oliver Wagner**

ZDRAVO

zabavno
in toplo
poletje

izbrano iz kataloga ugodnosti

BRUSNICA

30 kapsul

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 13,81 €

cena s Kartico zvestobe

11,05 € + **POPUST: 20%**

ALOE VERA X2, ALOE ČISTI GEL IN KREMNI GEL

ALOE ČISTI GEL, 150 ml
redna cena: 10,10 €
cena s Kartico zvestobe

8,08 € + **POPUST: 20%**

ALOE KREMNI GEL, 150 ml
redna cena: 14,24 €
cena s Kartico zvestobe

11,39 € + **POPUST: 20%**

MALČEK OTROŠKI PONČO

64 x 62 cm

redna cena: 14,90 €

cena s Kartico zvestobe

8,94 € + **POPUST: 40%**

LOKALNI ANTISEPTIK V PRŠILU

50 ml
redna cena: 3,20 €
cena s Kartico zvestobe

2,56 € + **POPUST: 20%**

280 ml
redna cena: 6,92 €
cena s Kartico zvestobe

5,54 € + **POPUST: 20%**

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličite

na brezplačno telefonsko številko
080 71 17!

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarna Ljubljana, v specializirani prodajalni LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarna Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 13. 6. do 2. 9. 2019 oz. do prodaje zaloga.

Innovation
that excites

NISSAN QASHQAI

NAJBOLJ PRODAJAN CROSSOVER V EVROPI

ŽE OD

17.990 €*

7 LET JAMSTVA**

**+ BONUS OB MENJAVI
STARO ZA NOVO*****

NISSAN INTELLIGENT MOBILITY

AVTOHIŠA MALGAJ
ime s tradicijo | Ljubljana

Avtohiša Malgaj, d.o.o., Tržaška c. 108, 1000 Ljubljana.
Prodaja novih vozil: 01/ 20 00 627, prodaja rabljenih vozil: 01/ 20 00 560,
servis: 01/ 20 00 570, E-mail: info@malgaj.com
ODPRTO OD PON DO PET: OD 8.00 DO 18.00, SOB: OD 8.00 DO 12.00, NED: ZAPRTO

www.malgaj.si

Kombinirana poraba goriva: 5,3-7,5 l/100 km. Emisije CO₂: 170-139 g/km. Emisijska stopnja: Euro 6d - Temp. Emisije NO_x: 0,0181-0,0553g/km. Emisije trdnih delcev: 0,0004-0,00091g/km. Št. delcev (x10¹¹): 0,01-0,86. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov.

Vir JATO: *Cena velja ob nakupu novega vozila Nissan Qashqai 1.3 Visia z akcijo CashPlan preko Nissan Finaniranja. **Brezplačno 7-letno jamstvo velja z Nissan Finaniranjem in obsega 3 leta tovarniške garancije ter podaljšano jamstvo za 4. in 5. leto po programu 'As new', 6. in 7. leto pa po programu Basic: oz. za 160.000 km, kar koli se zgodi prej. ***Če želite zamenjati svoj stari avtomobil, vam ob nakupu novega vozila Nissan Qashqai priznamo do 1000 € bonusa (velja za vozilo Nissan Qashqai 1.6 dCi). Odločitev o sprejemu vašega rabljenega vozila v račun je diskrecijska pravica posameznega pooblaščenega distributerja. Odobritev bonusa 'staro za novo' ni izključno vezana na sprejem vašega rabljenega vozila v račun. Velja z Nissan Finaniranjem. Akcija velja do 30. 6. 2019. Pooblaščen uvoznik: Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1001 Ljubljana. Slika je simbolična. Več na nissan.si.

Odsev, glasilo občine Trzin

→ Na naslovnici

Na pragu cvetočega trzinskega poletja
Fotografija: Tanja Jankovič

Glavna in odgovorna urednica:

Vesna Sivec Poljanšek, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo:

Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Nataša Pavšek,
Miha Pavšek, Majda Šilar, Dunja Špendal

Redni sodelavci, avtorji prispevkov:

Matjaž Erčulj, Milica Erčulj, Andrej Grum, Saša Hudnik,
Dušan Kosirnik, Zdenka Kopač, Brigita Ložar, Valentin Orešek,
Marjetka Pajk, Katja Rebolj, Zoran Rink, Miha Šimnovec,
Petra Šuštar, Jožica Trstenjak

Avtorji fotografij:

Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Barbara Kopač, Zinka Kosmač,
Miha Pavšek

Lektoriranje:

Darja Tasič

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

IR IMAGE, d. o. o.

Oglasno trženje:

IR IMAGE, komunikacijska agencija, d. o. o.,
Medvedova ulica 25, 1241 Kamnik
Telefon: 01/ 83 96 400, Faks: 01/ 83 96 411
E-mail: info@ir-image.si

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov.
Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za septembrsko številko oddajte najkasneje
do četrta, 5. septembra.

Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev
si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja
nenaročenih prispevkov.

Privoščite si življenje na nižjih obratih

Poznopomladni tedni so že pogovorno nabiti z vsemi možnimi obveznostmi in dogodki – pouk gre proti koncu, zato se šolarji šibijo pod težo testov in spraševanj, v službah se dela še bolj vročično, saj se zdi, da je treba pred dopusti postoriti še več kot sicer, tu so še različne (pomladne) slovesnosti, od bolj uradnih do zasebnih praznovanj ...

Če bi nas kdo gledal od daleč, bi se verjetno prijel za glavo in si mislil, pa kaj je s temi ljudmi?! Se sploh znajo ustaviti in zadihati s polnimi pljuči?! Znajo svoj življenjski tek naravnati v nižjo prestavo in med vsemi dogodki in obveznostmi vendarle malo počasneje vijugati?!

»Zdi se, kot da je svet poblaznel,« mi je zadnjič rekla neka zelo modra gospa, ki se je že davno tega odločila, da bo raje živela skromneje, s kakšno (navidezno nepogrešljivo) dobrino manj kot drugi, a zato mnogo bolj v skladu sama s seboj. »Kadar nam začne odpovedovati avto, ga takoj peljemo k mehaniku, ta pa ga najprej ustavi. Nikdar ga ne popravlja ob delujočem oslabelem motorju! Pa mi?! Ali zmoremo izpreči, ko nas začne telo opozarjati, da bi se bilo vendarle dobro ustaviti in se zavestno prestaviti na 'nižje obrate'?«

Po navadi nas šele načeto zdravje opozori, da je bilo vsega preprosto preveč! Telo lahko sicer že dlje kriči po počitku, a mu tega odmerimo šele, ko res ne gre več naprej. Verjetno ima že omenjena modra žena prav – res ravnamo mnogo bolj v rokavicah s svojimi jeklenimi konjički kot s samim seboj ...

Zato je, če kdaj, zdaj, po obdobju vsega tega dežja in sivine, na pragu težko pričakovanega dehtečega poletja, čas, da se zavestno umirimo. Da prestavimo svoje življenje v nižje prestave in zadihamo globoko in sproščeno. Napolnjeni z novo energijo bomo nato mnogo lažje kos vsemu, kar nam bo prinesel vsakdan ...

Sproščeno čudovito poletje vam želim, od jeseni pa se boste na teh straneh srečevali z novo uredniško močjo, za katero sem prepričana, da bo nadaljevala poslanstvo Odseva s srcem in predanostjo, kot smo ga opravljali vsi njeni predhodniki. Pa srečno vsem!

Glavna in odgovorna urednica

Vesna Sivec Poljanšek

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
E-mail: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00 – 14.00
Sreda: 8.00 – 13.00 in 14.00 – 18.00
Petek: 8.00 – 13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

»Medobčinski inšpektorat in redarstvo«

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
E-mail: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00 – 11.00
Sreda: 9.00 – 11.00

Intervju z županom Petrom Ložarjem

»Treba je prepričati vlado, da bo našla sredstva za trzinsko obvoznico!«

Poletni tedni, ki so pred nami, so načeloma namenjeni počitku in sprostitvi, a načrti prvega moža Občine Trzin Petra Ložarja in njegove ekipe so daleč od ležernih. Nasprotno, tudi poleti bo v Trzinu živahno in pestro, saj se v občini med drugim nadaljuje prepotrebna prenova trzinske infrastrukture, za povrh pa je treba postoriti še obilo drugega, pojasnjuje župan v tem intervjuju.

- V pomladnih tednih je bilo na cestah v središču občine kar nekaj delnih zapor, med drugim tudi na križišču Ljubljanske in Mengeške ceste, in to zaradi pripravljanih del za izvedbo priključkov za dom zaščite in reševanja. Kako daleč so zdaj ta dela?

Oba priključka sta v fazi zaključnih del, in tako bo normalen promet po pločnikih in kolesarski stezi predvidoma vzpostavljen spet že sredi junija. Dela na tem odseku pa so lahko potekala tako, da avtomobilski promet po državni cesti ni bil oviran.

- Kar nekaj svetnikov je na pomladnih občinskih sejah zanimalo, kako napreduje projekt gradnje tega doma, to pa zanima tudi številne občane. Kaj je torej pričakovati v prihodnjih tednih na tem področju?

Pridobili smo gradbeno dovoljenje, in tako zdaj usklajujemo zadnje podrobnosti glede razpisa za izvajalca del – razpis bo objavljen na portalu javnih naročil še ta mesec. Naprej pa bo vse odvisno od prijavljenih ponudnikov in morebitnih pritožb, ki znajo v Sloveniji izvedbo projekta občutno zavleči. Prav zato smo pri pripravi razpisa posvetili veliko pozornosti kakovostnemu podrobnemu popisu, da bi se tako izognili morebitnim pritožbam.

- Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo (DRSi) je pred časom odobrila zamenjavo 174 oken ali okenskih stekel na objektih, postavljenih vzdolž Mengeške ceste, kjer je frekvenca prometa še vedno neznosna. Kako so to sprejeli občani? Bodo nova okna res dovolj za preprečevanje hrupa od prometa v stanovanjih ob tej cesti?

Hrup na Mengeški cesti je res neznosen, zato je dobrodošel vsak tak ukrep. Govoril sem z nekaj občani, in ti so zadovoljni, da se vsaj nekaj izboljšuje. Je pa to seveda samo zasilna rešitev, zato moramo vse moči usmeriti v čimprejšnjo zgraditev obvoznice, sploh, ker vemo, da se čas pri takih projektih meri v letih ali celo desetletjih.

- Ali odločitev za zamenjavo oken morda posredno sporoča, da se v povezavi z gradnjo tako težko pričakovane trzinske obvoznice

še nekaj časa ne bo zgodilo nič drastičnega? Bo država občanom zato olajšala življenje s temi novimi okni in jih tako vsaj malo »potolažila«?

Treba je vedeti, da je to tek na dolge proge. Po eni strani umeščamo »državno obvoznico« v prostor kar tri občine, po drugi strani pa na državni ravni za to nekako še ni podpore. Lahko smo zadovoljni vsaj s tem, da je Direkcija za infrastrukturo (DRSi) zaznala naš problem in da imamo izredno veliko podporo njihovih strokovnih služb. A na koncu je vseeno treba prepričati še vlado, da bo za obvoznico našla sredstva.

Župan Peter Ložar

- Ko je ravno govor o cestah, me zanima, kako poteka prenova Mlakarjeve ulice ob NLB, ki se je začela okrog velike noči in naj bi bila končana že maja.

Tudi tu je predvideno, da bo zaključni sloj položen še sredi tega meseca, torej junija, in tako bodo ta dela, ko bodo občani brali ta intervju, že končana, seveda če se ne bo zgodilo kaj nepredvidenega. Treba pa je vedeti, da je Mlakarjeva ulica v Mlakah glavna prometna povezava in da so dela tu zato izredno zahtevna, saj se moramo truditi, da z njimi ne ohromimo prometa. Doslej se je izvajalec zelo potrudil, in je bil prehod ves čas mogoč, pri zaključnem sloju pa bo potrebna predvidoma 24-urna popolna zavora obeh križišč na začetku ulice. Občanom se tako že zdaj priporočamo za potrpljenje.

- V začetku pomladi ste omenili, da se bo to poletje veliko delalo na nekaj koncih Trzina, denimo v Vegovi ulici, pa v Reboljevi in Prešernovi, kjer naj bi šlo za zamenjavo hišnih priključkov. Kakšni so torej konkretni načrti, kje v Trzinu bo poleti najbolj delavno?

Dela v Mlakarjevi ulici, na predelu okrog NLB, bodo končana predvidoma še pred koncem pouka.

Tudi pripravljana dela za izdelavo priključkov za novi dom zaščite in reševanja na križišču Ljubljanske in Mengeške ceste so v zadnji fazi.

Dela v Vegovi že potekajo, in kot je pri nas v navadi, se vodovod zamejnja v celoti, tudi z vsemi hišnimi priključki, obnavlja se tudi kanalizacija, obenem pa se uredi tudi dele plinovoda in električnega in telekomunikacijskega omrežja. Na koncu pride k temu še celotna nova asfaltna prevleka, zamenjali pa bomo tudi cestno razsvetljavo. Torej, kot je praksa zadnjih let, bomo ulico preuredili v celoti.

Reboljeva in Prešernova pa bosta na vrsti jeseni, ker je zadeva tam veliko bolj kompleksna, saj je vsak individualni priključek tam zalogaj zase; projekt je zato izredno zahteven, tako tehnično kot časovno.

- **Na dnevu odprtih vrat Občine Trzin ste novinarki Odseva v pogovoru omenili tudi pomanjkanje finančnih sredstev; naj jih ne bi bilo na razpolago toliko kot nekoč, in je zato treba zdaj bolj zategniti pas. Kaj konkretnega ste imeli v mislih s tem? Ima občina kakršnekoli finančne težave?**

Ne, nikakor. Trenutno imamo ob vseh tekočih projektih, za kar so sredstva že zagotovljena, tudi nekaj prihranjenega denarja, blizu dva milijona evrov, kar je rezultat zelo racionalnega poslovanja v preteklih letih. S tem sem hotel povedati le, da je sistem izravnav pri povprečnini na državni ravni nepravilčen in nas kot najbolj razvito občino pri sredstvih tudi najbolj prikrajša, saj gredo ta v manj razvite občine. Ker pa je to del dohodnine naših občanov, smo po mojem mnenju oškodovani. Pred leti smo kot ena petih občin s podobnimi težavami vložila tožbo, a je bila zavrnjena na vseh stopnjah.

- **Ali prinaša manj razpoložljivih sredstev s seboj tudi manj uresničenih načrtov, zastavljenih ob začetku vašega tokratnega mandata?**

S to težavo sem nastopil že prvi mandat, in tako sem se že takrat v celoti zavedal, da bo treba iskati še druge vire financiranja. Pri tem smo se usmerili na pridobivanje evropskih kohezijskih sredstev in smo bili v preteklem mandatu pri tem zelo uspešni. Težava pa je v tem, da to zelo obremeni zaposlene na Občini Trzin, ki se že brez tega spopadajo s pravo poplavo nove zakonodaje in različnih nalog, in da je v času gospodarske rasti zelo težko dobiti usposobljen kader, ki bi bil pripravljen delati za plačo na občini, ki je zaradi plačnega sistema v javnem sektorju nekonkurenčna trenutnim plačam strokovnjakov v gospodarstvu. Predvidevam, da bom za take pro-

jekte imenoval svetnico Nušo Repše za podžupanjo, saj bo sicer na tako zahtevnih razpisih kohezijskih skladov težko pridobiti še kaj sredstev.

- **Bodo morali občani zaradi občinskega zategovanja pasu med drugim dlje čakati tudi na zelo zaželeno športno dvorano? Kako pa je s tem projektom, v kateri fazi je trenutno?**

Projekt nove večnamenske športne dvorane je v fazi popisovanja potreb in možnosti. Že nekaj časa vemo, da trzinska osnovna šola nujno potrebuje večjo telovadnico, s tako večnamensko dvorano pa bi radi rešili še druge potrebe kraja, povezane z rekreacijo in družabnimi dogodki. Trenutno smo v fazi usklajevanja podrobnosti s podjetjem Taubi tenis, saj bi radi končali najemno razmerje, da bi se tako ta lokacija sprostila za gradnjo nove športne dvorane v prihodnosti.

- **Smo na pragu poletja; vreme se je naposled le izboljšalo, zaradi višjih temperatur pa bo delo v trzinski splošni ambulanti, ki za znosnejše delovne razmere krvavo potrebuje senčila, zdaj še težje. Na to so že večkrat opozorili tudi občinski svetniki. Se je na tem področju že kaj ukrenilo?**

Našo ambulanto upravlja Zdravstveni dom Domžale, njihov skrbnik pa je že lani dobil naročilo, naj to zadevo reši. Zdaj končno pripravljajo vse potrebno za montažo senčil.

- **Kljub pregovorni poletni ležernosti v občini torej tudi poletje ne bo mrtvo. Se bo poleg vsega omenjenega dogajalo še kaj, na kar bi občane radi opozorili pred začetkom počitnic?**

Kot rečeno, bodo še največje težave za občane obnovitvena dela na cestah, pri čemer pa si, kot sem že omenil, prizadevamo, da je promet vendarle čim bolj pretočen in da občane vse skupaj čim manj obremeni. Upam pa, da je vsem jasno, da je Trzin zdaj pač v ciklusu obnovitvenih del, ki so bila glede na starost infrastrukture več kot nujna. Sicer pa želim vsem občanom kar se da lepe in predvsem sproščajoče počitnice. ●

Vesna Sivec Poljanšek, foto: Klemen Razinger, Miha Pavšek in arhiv Občine Trzin

7. dobrodelni tek Tečem, da pomagam

Za nami je še ena prav posebna prireditel! Lions klub Domžale in Kamnik sta prvo junijsko soboto pripravila v Arboretum več kot 170 tekačev in številne druge obiskovalce, ki so se udeležili 7. humanitarnega teka *Tečem, da pomagam*.

Najprej so se na pot podali najmlajši, ki so tekli na razdalji 600 metrov, nato pa je bil skupni start za razdalji 5,9 in 11,5 kilometra. V odličnih razmerah je vsem tekačem uspelo srečno priti na cilj. Za dobro razpoloženje je skrbela Mestna godba Kamnik s kamniškimi mažoretkami, pester spremljevalni program pa so dopolnili še Folklorna skupina Komenda in plesalci plesnega kluba Šin Šin.

Kot pove že ime, je bil tek tudi letos dobrodelne narave – zbrana sredstva, kar 2.400 evrov, pa smo tokrat namenili otrokoma iz domžalske občine, ki sta zaradi zelo omejenega vida potrebna operacije v tujini, in kamniški gorski reševalni službi, ki jo pesti velika prostorska stiska in ji bo ta denar prišel prav za ureditev novih prostorov. Za izročeni donaciji so starši teh otrok in predsednik GRS Kamnik izrazili veliko hvaležnost.

Prav poseben pečat pa je dala prireditvi hoja z zavezanimi očmi, in sicer so se tega udeležili viceguvernerka Zveze Lions klubov, distrikta 129, Slovenija, Nadja Pahor, predsednik Gorenjske cone Marko Kuliš, kamniški župan Matej Slapar, trzinski župan Peter Ložar in podžupani Domžal, Renata Kosec, Komende, Igor Štebe, in Kamnika,

Jernej Markelj. Na 95,6 metra dolgo pot – ker je 95,6 frekvenca medijskega pokrovitelja Radia Hit – so jih, z zavezanimi očmi, pospremile mažoretke. Vsi so povedali, da je izkušnja, ko se zaveš, kako je živeti z omejenimi čuti, res nekaj posebnega, in zato še toliko bolj srčno podpreš tiste, ki se s takimi izzivi srečujejo vsak dan.

Iskrena hvala vsem sponzorjem in donatorjem, ki so na različne načine pomagali pri naši prireditvi, lepa hvala tudi vsem nastopajočim, posebej pa vsem tekačem, ki so tekli, da bo za dobitnike donacij svet lepši. ●

Besedilo in fotografija: Lions kluba Domžale in Kamnik

Slavnostna akademija ob dvajsetem občinskem prazniku

Letošnje, že dvajseto občinsko slavlje je spet ponudilo same presežke večera, saj smo poleg glasbenih točk Glasbene šole Lartko, ki na kulturnih slavljih občine Trzin pač ne smejo več manjkati, dobili tudi nove občinske nagrajence, ki so s svojim delom, trudom in energijo poskrbeli za napredek in ugled občine.

Med glasbenimi točkami smo se najprej naučili zvokov flavte, kitare in klavirja, nato pa smo zapluli v slovensko glasbeno zgodbo s pesmima ženskega pevskega zbora Trzinke, tudi tokrat pod taktirko Primoža Leskovca.

Ob nagovoru župana Petra Ložarja smo se potopili v trzinsko zgodovinsko ozadje, v 15. maj davne preteklosti, ko je bilo to naselje prvič pisno omenjeno, v trzinske arheološke najdbe, ki izvirajo še iz kamene dobe, v živahnost naselja, ki se je vseskozi razvijalo, raslo in stremelo k izboljšanju, dokler ni občina postala celo najbolj razvita slovenska občina. Po podrobnem pregledu preteklosti se lahko Trzin danes ponosno zazre v prihodnost, saj se lahko na tako trdnih zgodovinskih temeljih zgradi le še trdnejša prihodnost. Ob vseskozi dejavnem Centru Ivana Hribarja, v katerem delujejo trzinska knjižnica, glasbena šola Lartko in tudi zdravstvena ambulanta, tu pa je tudi dobro izkoriščena dvorana Marjance Ručigaj, je občina med drugim poskrbela tudi za prenovo vrtčevskih in šolskih prostorov, za ureditev muzejskega objekta Jefačnikova domačija in za skrbno urejen Dom starejših občanov, ki je bil kot ena prvih tovrstnih ustanov zgrajen z občinsko (ne državno) finančno podporo.

Po županovem nagovoru je predsednica občinske Komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine Dunja Špendal razkrila imena letošnjih občinskih nagrajencev, priznanja pa so ti občani, ki so kakorkoli pripomogli k razvoju in ugledu občine in k dvigu kakovost življenja v Trzinu, prejeli iz županovih rok.

Denarne nagrade za dosežke so prejeli **Anže Kosmač**, trenutni državni prvak v dvigovanju uteži v kategoriji do 96 kilogramov in tudi petkratni državni rekorder, dejaven član Športnega društva Trzin, **Matic Kociper**, že dvajset let izredno aktiven član Športnega društva Trzin in že šestnajst let organizator Valentinovega turnirja v malem nogometu, in predani študent **Tim Mušič**, dejaven prostovoljni gasilec, ki se kot gasilec uri že od malega, s trdim delom pa je prišel do tega, da deluje danes celo že kot pomočnik poveljnika za radijske zveze.

Poleg denarnih nagrad so bila podeljena tudi bronasta in srebrna priznanja. Bronasta so prejeli ravnateljica Osnovne šole Trzin **Matejka Chvatal**, kot pobudnica projekta OBJEM – pomoč družini v vzgojnem procesu, pa tudi za svoje desetletno delovanje v Društvu prijateljev mladine in za izredno promocijo Trzina, **Aleksander Čičerov** za vsestransko dolgoletno udejstvovanje v Planinskem društvu Onger, ki ga je pomagal ustanoviti, v njem pa je tudi vodil veliko planinskih taborov in raziskal izvor imena društva (poimenovano je po bližnjem griču Onger) – kot zanimivost pa naj omenim, da je na dan podeljevanja teh priznanj praznoval sedemdesetletnico, zato mu v imenu celotne ekipe Odseva na tem mestu voščim vse najboljše – ter **Milica Erčulj** za aktivno delovanje v Društvu upokojencev Žerjavčki, za pomoč na kulturnem področju in za pripravo pohodov po občini.

Ob napovedi Dunje Špendal in njenem iskrenem voščilu ter županovi predaji priznanj smo naposled zaploskali še srebrnima nagajencema občine, **Maji Brozovič**, ki s svojim naravovarstvenim udejstvovanjem vsako pomlad poskrbi za nemoteno potovanje trzinskih žabic, zaradi česar je uvedla tudi posebne »žabje« večere, in ki si že dvajset let prizadeva za delovanje evropskega omrežja posebnih varstvenih območij, Nature 2000, vseskozi pa opozarja tudi na invazivne tujerodne rastlinske vrste in na ogroženost nekaterih živalskih vrst ter tako vpliva na krepitev naravovarstvene zavesti v Trzinu, in **Rajku Podobniku**, visoko usposobljenemu prostovoljnemu gasilcu z več kot petdesetletnimi izkušnjami, nepogrešljivemu članu reševalnih posredovanj in predvsem srčnemu človeku, ki je, po opisu predlagatelj za to priznanje, vedno pripravljen pomagati.

Vsem prejemnikom občinskih priznanj iskreno čestitam, občini Trzin pa želimo še mnogo uspehov na vseh nivojih. ●

Besedilo in fotografiji:
Barbara Kopač

Vsi letošnji prejemniki občinskih priznanj v družbi župana Petra Ložarja in predsednice občinske Komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine Dunje Špendal

Ženski pevski zbor Trzinke

Dan odprtih vrat Občine Trzin

V sredo, 15. maja, je Občina Trzin je odprla svoja vrata vsem, ki jih zanimajo občinsko delovanje, načrti in cilji. V prostorih nekdanje šole danes potekajo občinske dejavnosti in se sklepajo različni dogovori.

Ker sem občino obiskala na začetku dneva odprtih vrat, ko še ni bilo gneče, sem imela priložnost spregovoriti nekaj besed tudi z županom, Petrom Ložarjem, ki mi je prijazno razkazal vse občinske sobane in mi predstavil ideje in projekte, s katerimi se trenutno ukvarjajo oziroma ki jih še čakajo. Imela sem srečo v nesreči – ker je bil zaradi slabega vremena prestavljen obisk vrtca, sem lahko o obveznostih in dolžnostih občinske uprave poizvedela (še) več. Po predstavitvi oddelkov in dela zaposlenih sva se z županom pogovarjala o občinskih načrtih kar v njegovi pisarni, tu pa sva se dotaknila tudi izzivov županovanja. Župan je omenil predvsem pomanjkanje denarja. Tega danes namreč ni več toliko, kolikor so ga bili vajeni, to pa seveda pomeni, da je treba pri uresničevanju projektov kar precej zategniti pas oziroma se marsičemu tudi odreči. Se pa v Trzinu, kljub vsem oviram, vseskozi gradi, prenavlja in nasploh skrbi za urejeno in prijetno bivanjsko okolje. Tako so trzinske ceste opremljene z urejenimi bankinami in pločniki, urejajo se kolesarske poti, v prihodnosti pa se načrtuje taka ureditev tudi v industrijski coni, ki je za sprehajalce trenutno manj privlačna, saj primanjkuje površin samo za pešce oziroma kolesarje.

Župan je med pogovorom omenil tudi gradnjo novega gasilskega doma, o čemer se že dolgo govori. Projekt bo počasi le uresničen. Ker pa je to ključnega pomena za učinkovito delovanje trzinskih gasilcev, je za novi dom nedvomno vredno plačati evro ali dva več, da bo dolgo služil namenu, ne le zdajšnji, ampak tudi prihodnjim generacijam. Ko bo zgrajen, bodo lahko vsa gasilska oprema in vsa gasilska vozila spravljena na enem mestu, hkrati pa bo Prostovoljno gasilsko društvo Trzin

Župan Peter Ložar za svojo pisalno mizo, kjer vestno izpolnjuje svoje dolžnosti.

s tem pridobilo tudi še kako potrebne prostore, v katerih se bodo lahko gasilci ustrezno uredili pred posredovanjem in po akcijah.

Dotaknila sva se še preurejanja cestišč – ta dela so v Trzinu zamišljene tako, da se posamezna ulica ali cesta vedno preuredi v celoti. Postopek je zato sicer dolgotrajnejši, a je tamkajšnje vozišče po končanem projektu utrjeno in primerno za vožnjo še nadaljnjih toliko in toliko let, brez nepotrebnega dodatnega (ponovnega) obnavljanja.

Za kakršnokoli učinkovito delovanje občinske uprave pa je vsekakor ključno vzajemno delovanje vseh zaposlenih. Če oddelki medsebojno sodelujejo in se povezujejo, hkrati pa, pod županovim vodstvom, uresničujejo zastavljene cilje, v dobro celotne skupnosti, se učinek takšnega delovanja odraža tudi na lokalni skupnosti in njenih prebivalcih. •

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

PEUGEOT

VIČEV POLETNI PAKET

Poln tank goriva
 Kartica Petrol v vrednosti **70 €**

+

2x redni servis all inclusive
 delo in material

PEUGEOT 208
 ŽE OD: **9.990 €**

PEUGEOT 208
 SUV
 ŽE OD: **12.990 €**

Vozilo Peugeot 208 ACTIVE 1,2 PureTech 83 STT. Poraba v kombiniranem načinu vožnje: od 4,0 do 5,7 l/100 km. Izpuh CO₂: od 98 do 131 g/km. Emissijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0,0175 do 0,0449 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00054 do 0,00240 g/km. Število delcev: od 0, do 4,23. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vozilo Peugeot 208 ACTIVE 1,2 PureTech 83 STT. Poraba v kombiniranem načinu vožnje: od 3,8 do 5,1 l/100 km. Izpuh CO₂: od 100 do 116 g/km. Emissijska stopnja: EURO 6. Vrednost specifične emisije dušikovih oksidov NOx: od 0,0175 do 0,0477 g/km. Emisije trdnih delcev: od 0,00062 do 0,00097 g/km. Število delcev: od 0,04 do 4,24. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slike so simbolične.

AVTOHIŠA VIČ d.o.o., Tbilisijska 49, 1000 Ljubljana, tel. 01 200 7333

Priprave na maturo iz slovenskega jezika

Za mnoge učence je maj eno najbolj stresnih obdobij v letu. Dogažajo se zadnja spraševanja in pišejo se zadnji testi, ki lahko odločilno vplivajo na končno oceno. Še posebej stresen pa je maj za številne dijake četrtil letnikov, saj se po pozitivno zaključenih ocenah začnejo končne priprave na naporno maturo. Spomladanski rok mature se je letos začel 7. maja, s pisanjem eseja pri slovenščini, in se bo končal z ustnimi izpiti 22. junija. K opravljanju splošne mature se je prijavilo 6343 dijakov s 84 srednjih šol, k opravljanju poklicne mature pa 10.391 kandidatov s 142 srednjih šol in iz drugih organizacij. Kako uspešni so bili, bodo maturanti izvedeli šele 11. julija.

Da bi trzinjskim dijakom nekoliko olajšali pripravo na izpit iz slovenščine, so člani liste Odgovorni aktivni občani Trzina (OAOT) organizirali pet srečanj v obliki delavnic za pripravo na splošno maturo iz slovenščine, in to v občinski sejni sobi. Priprave je vodila članica te liste, profesorica slovenščine Tanja Tomšič, tudi zunanja ocenjevalka za slovenščino na splošni maturi. Delavnic se je udeleževalo pet dijakov z različnih gimnazij (trije iz Ljubljane in dva iz Trzina). Srečevali so se vsakih štirinajst dni, ob torkih, in konzultacijsko pregledovali predpisano snov, zajeto na prvi in drugi izpitni poli.

Na prvem srečanju, že 19. februarja, so dijaki poglobljali znanje o tem, kako se piše razpravljalni in razlagalni esej, in s slavistko raz-

Brezplačne delavnice, ki so bile namenjene pripravam na splošno maturo iz slovenščine, je vodila članica liste Odgovorni aktivni občani Trzina, profesorica slovenščine Tanja Tomšič.

Obdobje opravljanja maturitetnih izpitov je za dijake zelo stresno. Ocena je namreč lahko odločilnega pomena za vpis na željeno fakulteto.

pravljali o argumentaciji in slogovnih načinih pisanja eseja. Na naslednjih dveh srečanjih so podrobneje obdelali besedili Maje Haderlap *Angel pozabe* in Andreia Makina *Francoski testament*, o katerih so se morali pri maturi razpisati na prvem delu izpita, v eseju. Na četrtem srečanju, konec aprila, so se intenzivno pripravljali na pisanje prve izpitne pole, na zadnjem srečanju pa še na pisanje druge izpitne pole, in to tako, da so najprej v obliki pisnega preizkusa preverili svoje znanje o jeziku, besedilnih vrstah in njihovih značilnostih in da so sproti razčiščevali nejasnosti, ki so jih težile, v nadaljevanju pa so se pripravljali še na ustni del mature, pri čemer jih je slavistka opozarjala na pomembne posameznosti.

In kaj so dijaki menili o takšnih pripravah? Poudarili so, da so vse dodatne priprave dobrodošle, vseh pa jim je bil zlasti osebni stik in dejstvo, da so bile priprave organizirane v obliki delavnic, na katerih lahko sprašuješ, prisluhneš drugim in si tako nekoliko lažje ustvariš mnenje. Učiteljica slovenščine Tanja Tomšič, ki živi v Trzinu, vodi priprave na maturo iz slovenščine tudi v bežigrasjski knjižnici, in to že štiri leta; na letošnjih osmih takih srečanjih je sodelovalo od 20 do 55 dijakov in drugih udeležencev delavnic. Slavistka pri tem ugotavlja, da je znanje slovenščine iz leta v leto slabše in da bi bilo treba za ohranitev našega materne jezika doseči predvsem osebno motiviranost za znanje, bolj poudarjati pomen vseh znanj. Vsekakor pa je tako kot letos pripravljena pomagati dijakom pri pripravah na maturo iz slovenščine tudi prihodnje leto, saj s tem nekoliko bolj »popularizira« tudi slovenščino in prispeva k vsaj malo višji ravni znanja materne jezika. ●

Besedilo in fotografije: Tanja Jankovič

Podoknica »železnima« zakoncema Pevec

Marija in Milan Pevec sta do zdaj že skoraj pozabila na svojo 65. obletnico poroke, ki sta jo praznovala v začetku leta, v minulih dneh pa so jima cerkveni pevci prišli zapet podoknico. Milanu, ki je dolga leta prepeval na koro, so namreč želeli tudi tako izkazati zahvalo za to. Sicer pa pravijo, da ni za dobre želje nikoli prepozno.

A presenečenje bi skoraj padlo v vodo, saj sta vitalna zakonca še nekaj minut pred njihovim prihodom hitela urejati vrt. Vendar se je

k sreči vse izteklo tako, kot je bilo načrtovano, Milan in Marija pa sta bila ob znanih pesmih ganjena do solz. S pevci sta ob kasnejšem druženju delila tudi svojo poročno zgodbo. Poročila sta se neke zelo mrzle zime. Na poroko sta se peljala s sanmi in se na poledenem ovinku nesrečno prevrnili v sneg, z njima pa je v sneg zletela tudi torta. A zelo nizkim temperaturam sta se lahko zahvalila, da je torta pred tem zmrznila, in tako svatje niso ostali brez sladice. Po

pripovedovanju gospoda Milana pa je bilo glede ljubezni tudi v njihovih časih podobno, kot je danes, le ohceti niso bile samo

za domače, pač pa so pomenile praznik za celo vas. ●

Tanja Bricelj,
foto: Štefka Prelc

Po Nepal in Tibetu z Rokom Kofolom

Potopisno predavanje, ki je tokrat potekalo v okviru največjega trzinskega festivala, Trznfesta, nas je popeljalo na potep po slikoviti nepalski in tibetanski pokrajini, vodil pa nas je Rok Kofol, ki je te kraje obiskal že večkrat. Kot pravi, poti sploh ne šteje več, niti držav, ki jih je že obiskal. Je pač eden tistih, ki se preprosto ne najdejo v pisarniškem delu. In tako se že skoraj dvajset let posveča potovanjem, saj je bila to od nekdaj njegova želja. In kljub izzivom in oviram, s katerimi se srečuje na poti, je lahko iskren, ko reče, da živi svoje sanje.

Njegove potovalne izkušnje so se začele že zgodaj, še v maminem trebuhu, z obiskom Vzhodnega Berlina, čez ocean pa je šel prvič leta 1994. Od takrat potuje, raziskuje, odkriva odročne predele sveta in deli svoje znanje in izkušnje. Na našem tokratnem potopisnem srečanju smo z njim odkrivali Nepal, hindujsko deželo, v kateri živi tudi velik odstotek Tibetancev. Tamkajšnje vasi in mesta izžarevajo pristno starodavno tradicijo, ki jo njihovi prebivalci častijo in spoštujejo še danes. Živobarvno pokrajino in burno zgodovino dežele lahko zaznamo na vsakem koraku, najsi je to na sprehodu po slikoviti nepalski prestolnici Katmanduju, kjer lahko najdemo številne tempelje, budistične spomenike (stupe) in pisano nočno življenje, na trekingu po nepalskem visokogorju, od koder se nam ponuja čudovit pogled na osemtisočake, kot so Mount Everest, Čo Oju (Cho Oyu), Lotse (Lhotse) in Makalu, ali ob oddihu ob prelepem jezeru Gokjo (Gokyo), kjer se lahko naučimo neponovljivega pogleda na lepote Himalaje.

Od tu se lahko popotnikova pot nadaljuje na jug, proti Indiji, ali na sever, proti Tibetu. Z Rokom smo se podali proti Tibetu, ki pa zahteva pred »vstopom« prilagoditev njegovi nadmorski višini. Ker leži od tri tisoč petsto do pet tisoč dvesto metrov visoko, je namreč nujno, da se postopoma privajamo na redkejši zrak, sicer nas lahko poleg hudega glavobola doletijo tudi bruhanje, vrtoglavica in še marsikaj. Po

nekajdnevnih pohodih ali kolesarjenju na ustrezni višini se popotnik lahko vzbne na tibetansko planoto, ki ponuja edinstvene razglede, z ustreznimi vozili pa lahko pride čez puščavske predele tudi do baznega tabora najvišjega vrha na svetu, Everesta. Z Rokom smo se sprehodili po Lasi, upravnem središču Avtonomne regije Tibet in hkrati pomembnem verskem in kulturnem središču, in po obrežju prelepega jezera Nebeškega jezera (Nam Tso). Na Tibetu še vedno vzdržujejo tradicijo edinstvenih obredov pokopa, ti pogrebi pa so vsak dan, vse dni v letu, zato ima obiskovalec vedno možnost, da si jih ogleda.

Po Rokovih besedah se takšno potovanje običajno zaključi na kitajski strani, v Peking, še z ogledom Prepovedanega mesta in s sprehodom po znamenitem Kitajskem zidu. Vtisi, ki jih ljudje zberejo na takšnih poteh, pa najsi gre za treking, kolesarske podvige ali rafting po visoko ležečih rekah, so vselej nepozabni. ●

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

CAT-ovi tečajniki obiskali Dunaj

V četrtek, 30. maja smo udeleženci tečaja nemščine, ki se ga udeležujemo v okviru Centra aktivnosti Trzin (CAT), obiskali Dunaj. Ob 5.30 smo se zbrali pred Domom upokoencev v Trzinu in se z minibusom podjetja Vrankar in odlično vodičko Gabrijelo odpeljali proti Avstriji.

Pot do avstrijskega glavnega mesta Dunaj nas je peljala čez mejni prehod Šentilj. Med vožnjo nam je vodička Gabrijela predstavila zgodovinske in kulturne zanimivosti Avstrije in mesta Dunaj, ko smo prispeli tja, pa smo si najprej kar iz avtobusa, z vožnjo po ringu, ogledali glavne znamenitosti – opero, parlament, mestno hišo, Uranio in druge znamenite stavbe. Vodička nam je povedala, da je načrte za Uranio izdelal slovenski arhitekt Maks Fabiani in da je nadzoroval tudi gradnjo. Poleg Maksa Fabianija je omenila še druge Slovence, ki so delovali na Dunaju in mestu pustili svoj pečat, kot denimo arhitekta Jože Plečnik in Boris Podrecca in prvi dunajski škof v katedrali svetega Štefana Jurij Slatkonja, med drugim ustanovitelj slovitega zbora Dunajski dečki. Med ogledom dunajskih znamenitosti smo občudovali mestni park, posvečen dunajskim glasbenikom, v katerem se bohoti pozlačeni kip Johana Straussa, pa gledališče Burgtheater in Trg Marije Terezije. Sprehodili smo se do palače Hofburg in videli njen stari in novi del. Nekdaj je bila ta palača sedež habsburške dinastije, danes pa je uradna rezidenca avstrijskega predsednika.

V cerkvi svetega Avgušтина so se poročali vsi Habsburžani, tu pa je tudi shranjenih 54 njihovih src. V parku Volksgarten smo videli enega najlepših kipov cesarice Elizabete, bolj znane kot Sissi. Uživali smo v parku Rosengarten z več sto vrstami vrtnic, ki so zaradi svoje oblike in barve prava paša za oči in so bile prav takrat v polnem razcvetu.

Med najbolj priljubljenimi točkami na Dunaju pa je palača Schönbrunn s kompleksom stavb, ki predstavlja s svojimi 1400 sobami najboljši ohranjen primer baročne umetnosti. Pravi baročni biser je tudi Karlova cerkev. Med našim ogledom smo šli še mimo muzeja Albertina, ki je, ob tem da gosti različne stalne in gostujoče razstave, največja evropska galerija grafike. V bližini je znani hotel Sacher in tu so si nekateri privoščili znamenito Sacherjevo tortico. Na Grabnu smo videli še eno najlepših kužnih znamenj v Evropi in se ustavili pri cerkvi svetega Ruperta, to je na kraju, kjer je v davni začetku nastajati današnje mesto Dunaj, nazadnje pa smo postali še pred znamenito stavbo Hundertwasserhaus, ki privablja številne obiskovalce s svojo nenavadno obliko in barvo. Domov smo se vrnili v večernih urah, zadovoljni in polni vtisov in novih spoznanj. ●

Majda Šilar, foto: Gabrijela Brovč

Urbanistični projekt bodočih arhitektov

Od hiše do mesta

V začetku junija so na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani pripravili tradicionalno razstavo urbanističnih in arhitekturnih del, ki so jih v študijskem letu 2018/2019 pripravili študentje vseh letnikov njihove fakultete. Tokrat so jo naslovili **Od hiše do mesta**. Na njej smo lahko поблиže spoznali približno tisoč del, med njimi tudi projekte, pri katerih so študentje poskrbeli za rešitve nekaterih zahtevnejših perečih urbanističnih izzivov.

Poseben oddelek razstave, ki je nastajal pod okriljem in mentorstvom docentke magistric Polone Filipič, asistentov Sinana Mišelčiča in Primoža Hočevarja ter tehničnih sodelavk Leje Ograjšek in Marine Lovrič, je posvečen somestju Trzina, Mengša, Domžal in Kamnika. Gre za območje, ki spada v vmesno kategorijo, med mestom in podeželjem, in ga določa preplet območij stanovanjske pozidave in odprte krajine. Kot so povedali avtorji teh izdelkov, se obravnavane lokacije soočajo s težavami dnevnih migracij v mesto in nazaj, teži jih vsakodnevna neučinkovitost javnega prevoza, skrbi jih pomanjkljiva javna gospodarska infrastruktura, hkrati pa je tu bolj skromen tudi nabor družbenih vsebin. S postavitvijo razstave so študentje in mentorji spoznali, da sta ključna elementa, ki znižujeta kakovost bivanja, slabo vplivata na zdravje in omejujeta dostopnost

Predstavitev projektov za celotno somestje Trzina, Mengša, Domžal in Kamnika

Predstavitev projektov, ki so jih študentje zasnovali za Trzin

javnih storitev v tej mikro regiji, razpršena pozidava in neučinkovita mobilnost.

Na razstavi so poudarili: »Za obravnavane občine je ključno prav sodelovanje. Le na ta način se lahko vzpostavijo pogoji za trajnostni razvoj in kakovostno življenje ljudi.« Predstavljeni projekti obravnavajo različna območja in posledično tudi teme trajnostnega razvoja, od prenove posameznih stavb do oblikovanja celostnih sosesk, vse pa je odvisno od regije, kjer naj bi se določena gradnja ali prenova odvijala. Del razstave, ki je zasnovan kot celovit projekt prenove štirih območij in ga omenjene štiri občine tudi finančno podpirajo, bo jeseni dosegel tudi naše kraje, da si bo lahko tudi lokalno prebivalstvo podrobneje ogledalo predlagane spremembe.

V Ljubljani je razstava na ogled do 21. junija. ●

Besedilo in fotografije: Barbara Kopač

Pisano popotovanje od Trzina do Predmeje

Center aktivnosti Trzin (CAT) skrbi v trzinskem Domu starejših občanov, da preživljajo njihovi člani dneve čim bolj dejavno, in sicer z različnimi delavnicami, izobraževanji in usposabljanji. V okviru njihove pestre ponudbe programov deluje tudi geografski krožek, ki ga vodi študent geografije in germanistike Haris Ljubijankič, in ta krožek je pred kratkim organiziral izlet po poučni poti, katere idejni oče je bil Marjan Likar.

Udeleženci izleta so se najprej odpeljali do Vrhnike. Pred tem prvim postankom jih je njihov vodič Haris podučil o geografskih značilnostih krajev, ki jih bodo obiskali, izvedeli pa so tudi nekaj o zgodovinski vlogi Cankarjevega rojstnega kraja.

Posebnost izleta, ki so ga začeli s pesmijo, je bilo med drugim to, da je bila celotna pot skrbno načrtovana do zadnje podrobnosti. Da je bilo to mogoče, pa sta zaslужna Marjan Likar in zelo aktiven član trzinskih Žerjavčkov Štefan Skočir, ki sta se že nekaj dni pred

Skupinska fotografija trzinskih popotnikov

tem izletom sama popeljala po načrtovani poti in tako poskrbela še za zadnje organizacijske podrobnosti.

Skupina je po obisku Vrhnik krenila naprej skozi Logatec, proti Godoviču in Črnemu Vrh. Tu, na poti skozi Črni Vrh, so jim misli zapolnile zgodbe o bojih ob koncu druge svetovne vojne, od Cola do Sinjega vrha pa jih je navdihovala slikovita pokrajina. Po ovinkasti cesti so se vzpenjali do točke, na kateri jih je pričakalo pravo presenečenje – razgled, ki bi še slepemu odprl oči. Dolina se je kopala v soncu, do koder je seglo oko, na levi prelepo gorovje Učka, za katero marsikdo zmotno misli, da ima zgolj en vrh, v resnici pa gre za manjšo gorsko verigo, pred njimi prelečni Kras in Piranski zaliv, na zahodnem robu Krasa pa je bilo videti vse do Doberdoba. Nepozabni razgled je Marjan Likar pospremil z zanimivimi zgodbami in različnimi podrobnostmi, zato so si

udeleženci videno še laže in bolj zapomnili.

V gostišču, kjer so imeli postanek, so se podučili še o drugih posebnostih območja, nato pa jih je njihov voznik popeljal do Otlice, naselja na obrobju Trnovskega gozda, kjer se je marsikateri izletnik želel sprehoditi še do Otliskega okna. To namreč ponuja edinstven pogled na razgibano kraško pokrajino z izstopajočimi cerkvenimi zvoniki po vaseh v dolini.

Ker je ura že davno odbila pol dne, je bilo treba napolniti lačne želodčke, zato so obiskali slovito Kočo Edmunda Čibeja na Predmeji v Tihi dolini in tam uživali ob okusni domači polenti z merjaščevim golažem.

Po obilnem kosilu so se trzinski popotniki odpravili do spomenika materi Gorjanki, postavljenega leta 2001, ki ga je ustvaril Zmago Posega. Spotoma so si ustavili še pri obeležju izumitelju ladijskega vijaka Jožefu Ressleru, ki pa se je v spomin teh krajev zapisal pred-

vsem kot gozdar. Na Predmeji so si ogledali tudi spomenik vodi, posvečen pomenu vode in štirim državam, ki so gradile vodovod do Gore, in rusko kapelico, posvečeno ruskim ujetnikom.

Po vijugasti cesti, ki so jo nekdaj imenovali kar »mali Semmering«, so se nato postopoma spuščali proti Ajdovščini, na poti pa so nekaj kilometrov izven naselja obstali pri izviru Hublja. Kot pravijo, se ta deroča bistra voda steka iz skalnatih predelov in se nabira v drobovju Gore. Mimogrede pa so si ogledali še pravi speči zaklad, rimsko utrdbo Ad Pirum na Hrušici, na najvišji točki nekdanje rimske ceste, ki je vodila iz današnjega Ogleja proti Ljubljani (tedaj Emoni), in vojaško utrdbo nad Kalcami.

Polni vtisov in prav prijetno utrujeni so se zvečer vrnili v domači Trzin. Edinstveni izlet bo vsem udeležencem zagotovo ostal v spominu tudi zaradi prizadevnosti posebnega vodiča Marjana Likar-

Marjan Likar ob spomeniku materi Gorjanki

ja, ki se je izkazal kot odličen organizator in izjemen poznavalec tega dela Slovenije. ●

Barbara Kopač,
foto: Štefan Skočir

Moteč kanalizacijski jašek

Pred kratkim se je na naše uredništvo obrnila starejša občanka, ki jo že več let moti približno meter visok betonski jašek ob robu njene parcele, njenega zelenjavnega vrta. Parcelo sta kupila z možem sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja, ko so krajan v bližnji okolici te parcele zaključevali gradnjo svojih domov. Lastnika te parcele sta si med delom v tujini na tej parceli prav tako postopoma zgradila dom. Kot nam je povedal eden bližnjih sosedov, pa so pristojni na Občini Domžale takrat nekoliko spreminjali meje, in je sporni jašek, ki je prvotno stal na drugi parceli, verjetno tako pristal na sedanj. Ker pa je jašek zadnja leta za gospo zelo moteč, je postal jabolko spora med sosedi.

Zanimalo nas je, ali lahko pri reševanju tega problema kakorkoli pomagajo na občini. Župan Peter Ložar nam je pojasnil: »Jasek je del privatne kanalizacije, ki pa povezuje več hiš. Tako na tem področju Občina Trzin nima nobenih pristojnosti.« Na občini pa hranijo zavidalni načrt za Trzin Mlake, iz leta 1973, na katerem je vrisano tudi predvideno kanalizacijsko omrežje, in vsi današnji kanalizacijski vodi

V jasek ob robu parcele sta speljani dve cevi.

potekajo po predvidenih načrtih (preverjali smo del, na katerem je tudi sporni jašek). Podatka o tem, kdaj so te vode dejansko položili, nimajo ne na občini ne v javnem podjetju Prodrik, ki v našem kraju skrbi za kanalizacijsko omrežje: »Javna kanalizacija na tem območju je bila vnesena v kataster leta 1976. Kdaj točno je bila grajena, ni znano, gradil pa jo je Sklad za urejanje stavbnih zemljišč pri Skupščini občine Domžale.« Kanalizacijsko problematiko so pred izdelavo omrežja očitno reševali krajanji sami, kakor so vedeli in znali.

Kaj pa menijo o tej občankini težavi v podjetju Prodrik? Situacijo so si ogledali že konec oktobra 2017, pol leta zatem pa so občanki poslali svojo obrazložitev. V njej so zapisali, da je ta jašek del interne kanalizacije za odpadno komunalno vodo in da sta vanj speljani dve cevi – en dotok je suh, po drugem pa priteka vanj samo padavinska odpadna voda, ki se nato steka v javno kanalizacijo. Podatka o tem, kdaj je bila ta interna kanalizacija zgrajena, nimajo, hkrati pa tudi ni vrisana v kataster kanalizacije. Po tem sklepajo, da je bila sanacija oziroma prestavitev tega kanalizacijskega voda predmet medsebojnega dogovora med lastniki.

Ker gospa z mejaši ne najde skupnega jezika, se je obrnila po pomoč tudi na odvetniško pisarno v Domžalah, a za zdaj še brez uspeha.

Ali strokovnjaki s tega področja res ne morejo predlagati ali svetovati drugačne rešitve? Ob takem sodelovanju bi sosedje morda le našli skupni jezik in zadevo uspešno rešili. ●

Tanja Jankovič, foto: Osebn arhiv občanke in Tanja Jankovič

Sporni jašek je bil postavljen že sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja.

Letošnja prejemnika srebrnega občinskega priznanja

Na letošnji slavnostni akademiji ob občinskem prazniku niso podelili zlatih občinskih plaket, razdelili pa so kar nekaj bronastih in dve srebrni. V tokratni rubriki vam zato predstavljamo oba dobitnika srebrnega občinskega priznanja, naravovarstvenico Majo Brozovič in dolgoletnega gasilca Rajka Podobnika. Oba sta s svojim delom v občini pustila neizbrisen pečat, pri svojem delu pa dosegata uspehe med drugim tudi zato, ker nista nikoli stavila le na svoje znanje, ampak sta se znala vedno odlično povezati s celotno skupnostjo in iz tega pričarati kar se da največ.

Maja Brozovič

Predana naravovarstvenica

Ko je Maja Brozovič, ki živi v Trzinu od leta 2002, prejela vest o srebrnem občinskem priznanju, se je najprej vprašala, s čim si je to pravzaprav zaslužila. Prepričana je namreč, da je za vsa naravovarstvena prizadevanja v občini zaslužna celotna trzinska skupnost, ki vestno sodeluje pri naravovarstvenih podvigih, levji delež zaslug pa pripisuje Viki Kreča, ki deluje na občini in se temu posveča že od leta 2010, zato bi si zlato priznanje po njenem zaslužila ona. Takšna je Maja Brozovič, skromna in vsa predana delu, ki ga opravlja s srcem.

Obdana s podporniki in pomočniki, pri enem svojih projektov

V Trzinu je opozorila nase najprej z dvema projektoma – z odstranjevanjem tujerodnih invazivnih rastlin in s predavanji o ohranjeni naravi Trzina in njenih ogroženih mokriščih. Pri obojem ji je priskočila na pomoč Vika Kreča z Občine Trzin, ki je poskrbela tudi, da so bila v Majino delo vpeta vsa trzinska društva – Turistično društvo Kanja, Strelsko društvo, Planinsko društvo Onger, Društvo Florijan, Društvo upokojencev Žerjavčki in druga.

Zdaj pa Maja Brozovič že dve leti drži v rokah organizacijske niti akcije, katere pobudnica je bila mlada Trzinka Pina Verena Izda in s katero želijo trzinskim dvoživkam ob množični spomladanski selitvi zagotoviti varen prehod. »To dejanje mi narekuje vest, ker živim na območju njihovega nekdanjega življenjskega prostora, ki smo ga zasedli mi, ljudje. Tako vzgajam tudi svoje otroke, ki so moji redni sopotniki na teh akcijah, predvsem najmlajši sin, Lan,« pojasnjuje Maja Brozovič.

V slogi je moč

Kot pravi, občuti neizmerno veselje, ko ljudje tako sodelujejo in se poveže celotna trzinska skupnost, saj se zaveda, da počnejo to za dobro živih bitij, ki si delijo prostor z nami. »Vsaka rešena dvoživka šteje.«

Do nedavnega je prejemnica srebrnega občinskega priznanja delovala na Zavodu Republike Slovenije za varstvo narave, potem pa se je, ob izdatni podpori življenjskega sopotnika Robija, pred tremi leti podala na pot, ki ji je bila pravzaprav vseskozi namenjena – na pot ohranjanja narave. »Žal sem bila prej, na delovnem mestu, tako vpeta

v redne naloge in obveznosti, da mi je zmanjkovalo časa za ozaveščanje o pomenu ohranjanja narave. Po mojem varstvo narave ne bo več potrebno, ko bo prisotna družbena zavest trajnostnega bivanja v sinergiji vseh živih bitij.«

Trenutno poklicno sodeluje s trzinsko občino in drugimi partnerji pa tudi Zavodom RS za varstvo narave, ki skrbno nadzoruje strokovno izvedbo dveh triletnih evropskih projektov ohranjanja mokrišč. Projekta sta usmerjena predvsem v ozaveščanje vseh generacij o pomenu mokrišč, in to za nas in naše zanamce. Na tem mestu ne pozabi omeniti Planinskega društva Onger, ki že vse od začetka sodeluje pri odstranjevanju tujerodnih invazivnih rastlinskih vrst, letos pa so se njegovi člani zelo dejavno vključili tudi v akcijo reševanja dvoživk.

Maja Brozovič sodeluje tudi z Osnovno šolo Trzin, in sicer z »učilnico v naravi«, na kateri otroci spoznavajo gozdno učno pot Onger. »V prihodnosti si želim še več sodelovanja z vzgojitelji, učitelji, pedagoškim kadrom in zavodom za gozdove, saj se tako učimo drug od drugega in se dopolnjujemo. Želela bi si, da bi za vodenje po tej poti izobrazili več strokovnih vodnikov, tudi mlajših sokrajanov in sokrajanek, saj lahko ta pot postane tudi sestavni del turistične prepoznavnosti Trzina.«

Razmišlja globalno, deluje lokalno

Moja sogovornica je ob koncu pogovora poudarila, da je vsak človek ključni delček sestavljanke, saj lahko vsakdo – s svojim mnenjem, idejo ali kančkom nadarjenosti – pomembno pripomore k oblikovanju celotne sestavljanke našega življenja. V Trzinu je po njenem mnogo dejavnih ljudi, ki so prepolni idej in navdiha, najpomembnejše vezi pa ustvarja sodelovanje, zato se lahko tako tudi največ naredi. »Živim v skladu z mislijo, da razmišljam globalno, delujem pa lokalno.« S temi besedami se je zahvalila tudi Trzincem, za to, da so jo tako toplo sprejeli medse in ji omogočili edinstveno življenjsko okolje. •

Barbara Kopač,
foto: Tanja Jankovič

Maja Brozovič, predana naravovarstvenica

Življenje dvoživk v Trzinu je prijaznejše in lepše tudi po zaslugi Maje Brozovič.

Rajko Podobnik

Poklican, da pomaga ljudem

Rajko Podobnik že več kot petdeset let deluje kot prostovoljni gasilec, gasilec pa se je najprej priključil zaradi očeta, ki je bil tedaj poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Trzin. Rajko Podobnik je bil tudi prvi poklicni gasilec v Trzinu, saj je kar petindvajset let deloval kot tovarniški gasilec v Leku. Danes pravi, da je bila odločitev, da je stopil med gasilce, vse-kakor pravilna, saj čuti, da je poklican, da pomaga ljudem.

Šola mu ni menda nikdar preveč dišala, poleg tega pa se je tudi težje učil zaradi posledic menin-gitisa, ki ga je prebolel kar dvakrat, zato je že pri štirinajstih letih, po končani osnovni šoli, začel delati. Najprej je bil zaposlen kot čistilec oken pri Mušiču v Trzinu, ki je imel tako dejavnost prvi v regiji. Pozneje je delal pri Janezu Grmeku, a zgolj eno leto, nato krajši čas še nekje drugje, sledilo je služenje vojaškega roka. Po vrnitvi se je zaposlil pri svojem očetu in bil tu zaposlen dvajset let, zatem pa je odprl svoje podjetje, ki se je ukvarjalo s čiščenjem in napravami za čiščenje, in ga vodil petnajst let. Med tem časom se je tudi poškodoval, ko je padel z višine, zato je bil tri leta doma, nato pa se je uradno upokojil, z dvainštiridesetimi leti delovne dobe.

Rajko Podobnik je kopici priznanj za svoje delo pred kratkim dodal še srebrno občinsko priznanje.

Spremembe in razvoj gasilstva

V vseh letih delovanja v gasilskem društvu si je pridobil mnogo izkušenj, ob tem pa je lahko spremljal tudi razvoj gasilskih tehnik in pristopov in spremembe na tem področju. Kot veteran opaza, da se je gasilstvo precej spremenilo in da ni več takšno, kot je bilo nekdaj. Nekdaj so v primeru požara pač prišli in začeli gasiti, danes pa veljajo stroga pravila. Nekoč so najprej delovali, nato razmišljali, pri tem pa je svoje opravil tudi adrenalin, danes pa so lahko za takšno delovanje hitro kaznovani. Brez opravljenih tečajev in usposabljanja se gasilec požaru ne sme niti približati. Rajko Podobnik še vedno pomaga, vendar zaradi poškodbe pred leti in zaradi spremenjenih pravil ne more kar

Rajkova številna visoka odlikovanja za predano delo na področju gasilstva.

steči v središče požara, saj opravijo vse gasilci s toplotnimi kamerami. Kot veteran lahko pomaga le pri zunanji obrambi požara.

Letošnji prejemnik srebrnega občinskega priznanja je med pogovorom ponosno poudaril, da ima Trzin mnogo mladih prostovoljnih gasilcev, ki so izredno dejavni v društvu in se udeležujejo društvenih tekmovanj, in da prihaja pri njih do največjega osipa ob začetku pubertete, to je v času, ko se začnejo ponujati priložnosti za izpite in dodatno izobraževanje, česar pa imajo mladi takrat dovolj že v šoli. Ob tem pa je zelo pohvalil vodstvo društva, ki da je nadvse dejavno in tudi ustrezno izobraženo. Poveljnik trzinskega prostovoljnega gasilskega društva Marko Kajfež je namreč visoko usposobljen poklicni gasilec.

Dejaven tudi v kulturi in športu

Rajko Podobnik je bil zelo dejaven tudi v kulturi, sodeloval je namreč pri kar nekaj gledaliških predstavah, dokler se mu ni zazdelo, da so postale pretirano sodobne, česar pa on ni bil vaje oziroma mu to ni ustrezalo. Član kulturnega društva je še vedno, na odru pa ne igra več.

Od nekdaj pa je tudi predan športnik. Nekoč se je posvečal teku, zaradi poškodbe pa se je moral temu odpovedati, in je danes njegova strast kolesarjenje, v zimskem času pa hoja. S prijateljem se tako pogosto podata po zanimivih poteh po gozdovih ali gričih, v toplejših mesecih pa s kolesarsko družbo raziskuje lepote Slovenije.

Prejemnik mnogih občinskih priznanj, nazadnje srebrnega, dobitnik srebrnega priznanja Gasilske zveze Slovenije ter bronastega priznanja Civilne zaščite upa, da bo Gasilsko društvo Trzin kmalu dobilo tudi nov gasilski dom. Tega namreč resnično potrebujejo, saj je sedanji vsekakor premajhen. Zapriseženi kleni gasilec Rajko Podobnik, vedno pripravljen priskočiti na pomoč, je prepričan, da bo novi dom odlično služil ne le zdajšnjim, ampak tudi vsem prihodnjim rodovom. ●

Besedilo in fotografiji: Barbara Kopač

Imate s sabo res vse?

Turistično zavarovanje

Do 20% popusta pri sklenitvi preko spleta.

triglav.si

triglav

Mesečne novice trzinskih gasilcev

Maja smo imeli kar pet intervencij

8. maja ob 16.53 smo dobili poziv v Mlakarjevo ulico, kjer so sumili na zastrupitev z ogljikovim monoksidom. Hišo smo pregledali z detektorjem za pline, vendar naprava nevarnih plinov ni zaznala, ker pa je ena oseba kazala znake zastrupitve, so jo reševalci odpeljali v Klinični center Ljubljana.

Osem ur zatem oziroma 9. maja ob 0.44 smo bili preko Regijskega centra za obveščanje zaproseni za dobavo vode, ker je prišlo do velikega požara na območju Gasilske zveze Komenda. Šlo je za požar deponije Publikus v Suhadolah. Poleg PGD Trzin in CPV Domžale iz Gasilske zveze Domžale sta bili aktivirani še Gasilski zvezi Mengeš in Kamnik. Ker je deponija na območju, kjer ni dovolj hidrantnega omrežja in kjer v bližini tudi ni potokov, je bilo treba večino vode za gašenje pripeljati od drugod. Na intervenciji pa je poleg vode primanjkovalo tudi penila, jeklenk za dihalne aparate in nazadnje tudi spočitih gasilcev za gašenje. Sprva smo le dobavljali vodo, zatem pa tudi gasili in pomagali z opremo, ki smo jo pripeljali s seboj. Naša enota je intervencijo zaključila ob 21.30. To je bila velika intervencija – gorelo naj bi bilo kar dva tisoč ton odpadkov, stisnjenih v kocke oziroma bale, pri tem pa je bila uničena tudi hala za sortiranje odpadkov.

17. maja ob 9.47 smo bili obveščeni, da je prišlo do prometne nesreče pri Petrolu v IOC Trzin, v smeri proti Ljubljani. Skupaj s Centrom za zaščito in reševanje in Nujno medicinsko pomočjo Domžale smo oskrbeli dve poškodovani osebi, nato pa sta bili prepeljani v Klinični center Ljubljana.

22. maja smo imeli spet dve intervenciji v kratkem času. Ob 15.37 je prišlo do prometne nesreče v križišču za IOC Trzin, in to med osebnim vozilom in manjšim kamionom. Poškodovanih oseb k sreči ni bilo. Kraj nesreče smo protinaletno zavarovali in cestišče posuli z absorbentom. Ob 17.19 pa smo v stanovanjski hiši na Mengeški cesti izčrpavali vodo, potem ko so se zaradi močnega naliva in toče zamašili odtoki meteorne vode in je zalilo celotno klet.

Vaje, priznanja, tekmovanje in zaključek krožka

17. maja smo imeli mesečne operativne vaje, 23. maja pa smo v objektu podjetja MAAR v IOC Trzin izvedli sektorsko vajo. Zaradi velikosti objekta in količine umetnih mas so na vaji sodelovala tudi druga

društva iz Gasilske zveze Domžale (PGD Stop-Depala vas, PGD Študa, PGD Ihan in PGD Pšata). Scenarij vaje je vseboval evakuacijo zaposlenih, reševanje ponesrečenih in gašenje požara.

15. maja imamo v Trzinu občinski praznik. Na slavnostni prireditvi ob tej priložnosti so bila podeljena priznanja posameznikom in društvom. Čestitamo našima članoma – Rajku Podobniku za srebrno priznanje in Timu Mušiču za denarno nagrado.

25. maja je bilo tekmovanje v regijski orientaciji v Veliki Štangi. Iz našega društva sta se na tekmovanje uvrstili ekipi mladink in pionirk. Pionirke Nika in Neža Kosirnik ter Klara Kolenc so dosegle deseto mesto. Mladinke Ema in Eva Nemec ter Lara Pevec pa so tokrat pometle z vso konkurenco in zmagale. Tako smo v društvu dobili tudi prehodni pokal, dekleta pa bodo septembra tekmovala na državnem tekmovanju v gasilski orientaciji. Dekleta, še enkrat čestitamo za odličen dosežek!

Zadovoljne mlade dobitnice zlatega odličja s podporno ekipo

Utrinek z zaključka gasilskega krožka

Mladina je imela 3. junija zaključek krožka. Pred gasilskim domom smo jim mentorji pripravili različne igre, na koncu pa smo se vsi skupaj še posladkali. Delo v krožku se ponovno začne septembra, in sicer bo krožek ob ponedeljkih ob 17. uri. Pridružijo se nam lahko vsi otroci osnovnošolci vseh starosti.

1. junija je bila organizirana vsakoletna gasilska veselica. Za glasbo je poskrbel Kvintet Stopar, za jedajo in pijačo pa trzinski gasilci. Kljub popoldanskemu dežju smo veseli številnih obiskovalcev. Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali na veselici, in vsem donatorjem in sponzorjem za dobitke, hvala pa tudi vsem obiskovalcem, ki ste se nam pridružili na veselici, saj ste s tem izrazili podporo in spoštovanje našemu delu in društvu. Z gasilskim pozdravom Na pomoč! ●

Dušan Kosirnik, foto: Nik Šuštar, Jože Kajfež in Andreja Kosirnik

Aktivni trzinski rezbarji

Iz tudi sicer bogate celoletne aktivnosti trzinskih rezbarjev, ki delujejo v okviru Turističnega društva Kanja, meseca maj in junij še posebej izstopata. V hladnejšem delu leta nabirajo trzinski rezbarji znanje v učilnici trzinskeosnovne šole in seveda razstavljajo, ko pa pridejo toplejši meseci, ni lepšega od ustvarjanja in razstavljanja na prostem.

Ena prvih takih razstav je bila sredi maja v okviru srečanja Pod lipami v Grobljah pri Domžalah (utrinek na fotografiji), pred tem so razstavljali že na dnevih medgeneracijskega sožitja v Ljubljani, sledili pa so še rezbarska delavnica v Kungoti, Bergantovi dnevi v Kamniku in še marsikaj. Rezbarji bodo klesali v les pred očmi obiskovalcev različnih prireditev tudi čez poletje, in sicer na številnih sejmi in drugih srečanjih, na katera se vedno z veseljem odzovejo. ●

Jožica Valenčak, foto: Miha Ulčar

21. pohod po mejah občine

Trzinski pohodniki, večinoma upokojenci, so se v soboto, 1. junija, zjutraj zbrali pred osnovno šolo in od tam ob osmih krenili na tradicionalni pohod po mejah naše občine, ki ga je organiziralo trzinsko turistično društvo Kanja. Med trinajstimi udeleženci so bili letos tudi trije otroci, stari od devet do dvanajst let.

Vreme je bilo pohodnikom naklonjeno, saj je v soboto, po obilnem deževju med tednom, končno le posijalo sonce, ni pa bilo prevroče, tako kot lani. Začetno traso pohoda so letos nekoliko spremenili, ker je bila nižinska pot v večjem delu preveč blatna. Pohodniki so se tako najprej usmerili proti trzinski obrtno-industrijski coni, na njenem zahodnem robu pod daljnovodi zagrizli v strmi breg in osvojili Špruho (361 metrov), pot nadaljevali ob meji po gozdu mimo Straškega vrha (454 metrov), se mimogrede napasli na redkih borovnicah in po krajšem počitku in okrepčilu ob spomeniku NOB zavili proti Dobenu, se spustili mimo smučarske brunarice in gradu Jable, potem pa ob prvih hišah in manjšem ribniku zavili na travnik in okoli 12. ure prispeli na končni cilj – v gostilno Narobe. Tam je pohodnike pričakala Jožica Valenčak in jim v knjižici Trzinska pešpot po mejah občine Trzin potrdila udeležbo na pohodu.

Tomaž Kralj je pohodnikom pokazal potek meje po južnem nižinskem delu in jim ob tem povedal še marsikatero zanimivost o našem kraju. Na okrogli sliki: Rumena sekira na deblih označuje mejo s sosednjo občino.

Prijetno utrujeni pohodniki so sklenili letošnje druženje ob okusnem kosilu in sproščenem pogovoru, z upanjem, da se jim bo prihodnje leto na poti po mejah naše občine na prvo junijsko soboto pridružilo še več pohodnikov mlajše generacije. ●

Besedilo in fotografiji: Tanja Jankovič

Potep po Dolenjski

Kot že petkrat doslej smo se pohodniki Društva upokojencev Žerjavčki Trzin tudi letos prvi tork v juniju odpravili na avtobusni izlet.

Prvi postanek smo imeli v Dolu, kjer smo imeli »izobraževanje« v podjetje Jub. Ob sotočju rek v Podgradu smo zaužili prve sponzorske dobrote in naredili načrt za vzpone in spuste tega dne ter se pogovarjali o reki Savi in njenih pritokih, o hidroelektrarnah na njej, umetnih jezerih, čistosti slovenskih voda ...

V Višnji Gori smo si ogledali največji spomenik, postavljen kranjski čebeli, in nekaj malega spregovorili o Jurčiču in njegovem času. V občini Mirna Peč smo šli najprej v Šentjurij na Dolenjskem, kjer se je rodil Tone Pavček. Ob Pavčkovem spomeniku nam je Dragica občuteno interpretirala Pavčkovo pesem Jutranji angel. Kak kilometer od tam proti Novemu mestu pa smo v kraju Mali Kal, kjer je preživel otroštvo

legendarni Lojze Slak, hodili po kamnitih gumbih frajtonarice in modrovali o slavnem Slakovem gumbu. V stari osnovni šoli v Mirni Peči je od lanskega oktobra na ogled muzej Toneta Pavčka in Lojzeta Slaka. V njem smo se zadržali dobri dve uri, saj nam je Lojzetova sestrična povedala veliko zanimivih zgodb o svojem slavnem bratrancu in njegovem ansamblu. V muzeju je na ogled res veliko zanimivega, zato si je zanj treba vzeti čas, in vam gotovo ne bo žal, če se boste kak konec tedna odpravili na izlet tja.

Za zaključek smo na odru zapeli še dve Slakovi pesmi, in če ni bil na delu tehnični škrat, dobimo s tega našega prelepega izleta kmalu še video posnetek.

Pot smo nato nadaljevali do sirarne Radež. Tam nas je gospodarica Jožica »pocrkljala« s svojimi jabolčnimi jogurti, navdušeni pa smo bili tudi nad njenimi siri, in to tako zelo, da smo ji pokupili vso dnevno zalogo.

V Račjem selu smo imeli odlično kosilo, in kot se za Dolenjsko spodobi, ni manjkalo cvička, za slovo pa smo gospodarju še zapeli in potem veseli nadaljevali naše potepanje po Dolenjski.

V poznem popoldnevu smo prišli na Vrhtrebnje. Ustavili smo se pri cerkvi svetega Jakoba, povedali tu par besed o Alojziju Šuštarju (na njegovi rojstni hiši v Grmadi je spominska plošča, za katero ni vedel nihče od pohodnikov) in ob obeležju 15. poldnevnik modrovali o tem, kje poteka, čez katera večja mesta gre in o podobnem.

V spominskem parku na Medvedjeku, pri Velikem Gabru, našem zadnjem postanku pred odhodom domov, smo zapeli še Zdravljico in zaključili z mislijo, da ni treba iti daleč od doma, da se naužiješ lepote naše ljube države. ●

Besedilo in fotografija: Milica Erčulj

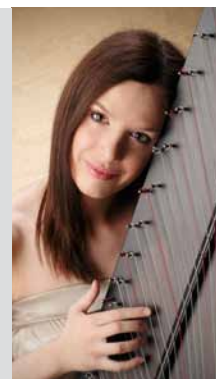
Čestitke novi predsednici Društva citrarjev Slovenije

Pevci pevskega zbora, ki deluje v okviru trzinskega upokojenskega društva Žerjavčki, navdušeno obiskujemo vsakotedske vaje in ves čas vneto vadi za svoje nastope. Kako tudi ne, ko pa nas pri delu profesionalno usmerja in vodi naša odlična zborovodkinja **Neli Zidar Kos**, ki nas pogosto tudi spremlja na citrah, včasih pa se na naših nastopih predstavi tudi s solistično točko.

Naša odlična zborovodkinja Neli Zidar Kos pa je pred časom ob vseh številnih vlogah, ki jih ima, postala tudi predsednica Društva citrarjev Slovenije, za kar ji vsi skupaj iskreno čestitamo.

Spoštovana Neli, želimo vam obilo uspehov tudi v vaši novi vlogi, ob tem pa naj vas še naprej spremlja veselje do igranja na citre in tudi do vodenja našega pevskega zbora.

Pevski zbor Žerjavčki, foto: Arhiv Odseva

XXI. tradicionalno srečanje borcev

V soboto, 18. maja, smo se zbrali člani združenj borcev za vrednote NOB z nekdanjega domžalskega območja, pa tudi iz Kamnika, Komende, Črnuč in Vodic, skupaj z drugimi občani na tradicionalnem srečanju, ki sovpada s praznovanjem praznika občine Trzin.

Srečanje smo začeli s pozdravnimi besedami predsednika domačega združenja Jožeta Kosmača in občinskega svetnika Toneta Peršaka, ki je opravičil zadržanost župana Petra Ložarja in v svojem govoru poudaril med drugim, da NOB po zaslugi takih srečanj ne bo utonil v pozabo in da on taka srečanja prav zato pozdravlja.

Letošnji slavnostni govornik podpredsednik Zveze združenj borcev za vrednote NOB Slovenije akademik dr. Matjaž Kmecl je pohvalil domače združenje za to, da že toliko let organizira srečanja v spomin na dogodek iz NOB, v katerem je padlo tudi 30 Trzinčev.

Taka srečanja naj nas spominjajo na našo zgodovino in opominjajo in bodimo ponosni na naše prednike, ki so nam izborili ne samo svobodo, temveč naš obstanek, skupaj z jezikom in kulturo, ob čemer pa je dr. Kmecl omenil tudi dva naša velika trzinska rojaka, Ivana Hribarja in Tineta Orla.

Na srečanju so bili tudi nekateri še živeči borci, neposredni udeleženci NOB, in tedanji aktivisti, domači veterani in veterani Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Domžale in Mengeš ter predstavniki Območnega združenja slovenskih častnikov Domžale.

Da je srečanje potekalo v prijetnem svečanem vzdušju, je poskrbel voditelj vseh dosedanjih srečanj Boris Kopitar, ob njem pa še veterani Godbe, Moški pevski zbor Radomlje, recitatorki s trzinske osnovne šole Kleia Šiška in Živa Potočar ter harmonikarja Glasbene šole Lartko Blaž Klopčič in Matic Jeraj.

Po končanem programu je stekel marsikateri pogovor, nazadnje pa smo se poslovili z željo, da se tudi prihodnje leto snidemo v Trzinu. •

Jože Kosmač, foto: Zinka Kosmač

Srečanje starejših in bolnih

Zadnjo majsko nedeljo smo člani Župnijske karitas Trzin s pomočniki pripravili vsakoletno srečanje starejših. Na naše veliko veselje se je naredilo lepo vreme, tako da so lahko prišli tudi tisti na vozičkih in z rolatorji. Zbrali smo se v trzinski cerkvi, to pa je bilo za nekatere stanovalce doma, da so jo sploh prvič obiskali. Pri maši smo peli in poslušali lepe, vsem znane majniške pesmi. Poseben dogodek je bil prejem zakramenta svetega maziljenja, ki je, kot je poudaril naš župnik, zakrament tolažbe in upanja za dušo in telo bolnega človeka.

Po maši smo napolnili prostor v župnišču in ob kavici in prigrizku pristrčno poklepetali o lepih minulih časih, pa tudi o sedanjih težavah, ki pestijo starejše. Potrdila se je misel, da je vsaka težava lažja že, če jo lahko komu zaupaš, obenem pa pogosto izveš, da imajo enake težave tudi drugi. Ampak srečanje ni minilo ob pogovoru samo o težavah, pač pa v veselem razpoloženju, za kar je poskrbela tudi Blaževa harmonika, ki nam je vsem dala korajžo, da smo prav veselo prepevali. Lepo se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri tem srečanju. Veselje

v očeh starejših je spodbuda za odločitev, da se prihodnje leto ponovno srečamo. •

Anica Batis, Župnijska karitas Trzin, foto: Jožica Trstenjak

Srečanje gorenjskih pohodniških skupin

Konec maja je Društvo upokojencev Motnik-Špitalič organiziralo srečanje gorenjskih pohodniških skupin. Med 220 udeleženci nas je bilo tudi 12 članov trzinskega upokojenskega društva Žerjavčki, od 47 društev, vključenih v Pokrajinsko zvezo društev upokojencev Gorenjske, pa je sodelovalo 14 društev.

Znamenitosti Motnika smo začeli spoznavati malo po 8. uri zjutraj. Najprej smo se ustavili pri mogočnem Vrbanočevem kozolcu »toplarju« in njegov lastnik nam je razkazal različne zbirke starega orodja. Vodnica Marija nam je opisala zgodovino Motnika, ki je bil nekoč pomembna točka na prometni povezavi med Kranjsko in Štajersko in kjer so od leta 1855 do 1951 kopali rjavi premog in je vhodni rov v rudnik še vedno viden. V tem rudniku so našli fosilne ostanke čeljusti pritlikavega nosoroga, v manjšem muzeju sredi vasi pa smo si ogledali njeno repliko. Na poti proti razvalinam gradu smo se ustavili še pri dveh cerkvah, pri farni, posvečeni svetemu Juriju, in manjši cerkvi v njeni neposredni bližini, posvečeni sveti Margareti. Od gradu oziroma tega, kar je od njega ostalo, je lep razgled po dolini potoka Motnišnica, ki je dal kraju ime. Sledilo je počasno vzpenjanje do kraja Bela, s poslušanjem pripovedi o mogočnem polžu, o ljudeh iz Zgornjega in Spodnjega Motnika in o letih, ko je v Motniku še cvetela različna obrt. Naša pot se je končala na trgu sredi kraja z enim najstarejših »prangerjev« na Slovenskem, sledilo pa je veselo druženje z ansamblom Ferme. Za jedačo in pijačo so poskrbeli motniški gasilci. V Trzin smo se vrnili pozno popoldne, zadovoljni, ker smo spet podrobneje spoznali košček te naše lepe Slovenije. •

Besedilo in fotografija: Milica Erčulj

Bralni kotiček knjižničarke Zdenke Kopač

Obiskovalci trzinske knjižnice jo dobro poznate – vedno nasmejana in energična knjižničarka Zdenka Kopač je prava zakladnica namigov za odlično branje. Vstopite v njen bralni kotiček, v katerem se vedno najde kaj zanimivega!

Jure GODLER

PREDSEDNIKOVA NOROST: Tragikomedija v dveh dejanjih

Založba: Primus, 2019

Pižama je v recenziji tega dela zapisal: »Absurdističnemu peresu brežiškega satirika je uspelo banalno abotnost sodobnega političnega sveta spinaltapovsko naviti do enajstke in s protagonistom Božem Lamprehom Slovincem dati predsednika republike, kakršnega še nismo imeli, bi si ga pa zaslužili.« S tem je Godlerjevo tragikomedijo povzdignil na novo raven. Četudi je delo izmišljeno, čeprav so njegovi liki posledica prebujne domišljije, se avtor ni zadrževal ob opisu vsakega posameznega lika. Kot je večkrat dejal, namen tega dela ni razburkati politično javnost, kljub temu pa je jasno zapaziti »tisto, kar se prebira med vrsticami dela«. Že po prvih nekaj straneh je jasno, zakaj je delo podnaslovljeno Tragikomedija. Ki pa je v Godlerjevem primeru po večini bolj komična kot tragična (vsaj v delu, medtem ko so morebitne povezave z resničnimi pripetljaji morda bolj tragične kot karkoli drugega).

Stane PEČEK

NETOPIR

Založba: Knjižnica Pavla Golie Trebnje, 2017

Vojna tematika je to, kar postavlja Stane Peček v tem delu v ospredje. Redko slišimo kakšno pripoved o tem, da je vojna nekoga pravzaprav rešila. Lik, okoli katerega se odvija ta zgodba, zgodba, ki ta lik vseskozi postavlja v ospredje, pa je nekdo, ki mu je družbeni položaj popolnoma spremenila bitka. Iz neobgljenega, družbeno ošibljenega dečka se razvije v prvovrstnega moža. Ki pa kaj kmalu spozna, da je zanj primernejša intelektualna pot kot vojskovanje iz dneva v dan. In uvidi, da vzpon ne traja večno, saj doživljamo v življenju vsi poleg vzponov tudi padce.

Trzinke na tradicionalni ljubljanski prireditvi

»Dost« mammo vsega,« so dejale članice pevskega zbora Trzinke in jo 11. maja mahnile v svet. No, saj ne, da so šle prav daleč, mahnile so jo pet le v belo oziroma po novem zeleno Ljubljano.

Na povabilo Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije pa so se poleg njih odzvale še številne kmetije, in tako so na Pogačarjevem trgu v Ljubljani v okviru tradicionalne prireditve Podeželje v mestu pripravili enkratni dan za pokušino, ogled in nakup številnih dobrot z naših kmetij. S pestro

ponudbo mesnih, mlečnih in krušnih izdelkov, vina, olja, marmelad, sokov, zelenjave in še česa je sodelovalo kar 35 slovenskih kmetij.

Obisk tržnice smo lahko tokrat izkoristili tudi za prijeten klepet z gospodarji s teh kmetij, k prijetnemu vzdušju na tej prireditvi pa so svoje dodale seveda še članice ženskega pevskega zbora Trzinke s prepevanjem – zapele so nekaj znanih slovenskih ljudskih in ponarodelih pesmi, ob harmonikarski spremljavi Dominika Krta in pod taktirko Primoža Leskovca, nato

pa so dale prostor še dvema Trzinčema, Milanu Kuferšinu s čudovitim tenorjem in Blažu Klopčiču s harmoniko, a le za toliko časa, da so same zajele sapo in popile malo vode, in že so spet pele. In četudi so domače dobrote nekaj posebnega že same po sebi, teknejo še bolj ob poslušanju prijetnega petja in glasbe. To se je poznalo tudi pri obisku stojnic. In ker se človek uči vse življenje, smo se tokrat naučili tudi, kako narediti, da bo meso po pečenju mehkejšo in okusnejše.

Ta mala skrivnost velikih mojstrov je le košček masla na pečenem mesu, to dela čudeže, so mi zagotovili na stojnici Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije. S Trzinkami smo nato pokušali božansko meso, ki je še bolj teknilo skupaj s prav tako božanskim domačim kruhom. Še sreča, da so morale naše pevke nastopati, sicer bi zame zmanjkalo dobrot. •

Besedilo in fotografija:
Drago Juteršek Dadi

**DOMAČIM
IN TUJIM
PODJETJEM**
nudimo
celovito
podporo in
svetovanje.

PROEVENT

T: +386 (0)1 300 32 10
E: racunovodstvo@proevent.si
www.racunovodski-servis.si

- Računovodske storitve
- Davčno svetovanje
- Urejanje dovoljenj za delo, bivanje in študij
- Urejanje davčnega rezidenstva

Spot točka - vse za ustanovitev podjetja

Trznfest – festival, ki slovi po svoji pestrosti in edinstvenosti

Letos je bil v Trzinu že devetnajsti festival Trznfest in popestril je sicer turoben in deževen maj. Barve in sonce so vnesli v kraj različni dogodki, ki so v času od 17. do 25. maja privabili na festival različne generacije, saj je ponujal otroške delavnice, koncerte različnih zvrsti, potopisno predavanje, na katerem smo se navduševali nad predstavitvijo slikovite pokrajine, o življenju in smislu smo se zamislili na filozofsko obarvanem večeru, gromko pa smo ploskali tudi ob izboru miss Trznfesta. Dogajanja ni manjkalo in prav tako ne smeja in dobre volje obiskovalcev.

Prvi so na Trznfestu navdušili Plužni filozofi. Skupina, ki postavlja v ospredje indie rock, je začela delovati pred desetimi leti, v zasedbi Ivo Dovič na basu, Aljoša Dornik na kitari in Matija Kočevar na bobnih, lani pa se jim je priključila še vokalistka Mateja Zupančič. Navdih za poimenovanje so dobili v eni od prigod, ki jih v Slavi vojvodine Kranjske popisuje Janez Vajkard Valvasor.

Nadaljevala je glasbena skupina Karsemreklasemrekla, ki je še povišala temperaturo na prizorišču. Zase pravijo, da so najbolj emancipirana rock-soul skupina v Evropi. Z edinstvenim nastopom z energičnimi gibi so takoj osvojili dvorano, ki se je navdušeno gibala v ritmu njihovih pesmi. Skupino sestavlja dvanajst članov – Mariša Jagodič nastopa kot vokalistka, Igor Razpotnik mlajši igra klaviature, Dušan Škafar in Peter Hudnik blestita na električnih kitarah, Marko Vrbnjak na bas kitari, Jaka Šinko obvlada bobne, Nejc Razpotnik saksofon, Aleksandra Kmetič, Nastja Levec, Nives Završnik, Maruša Završnik in Tim Lončar pa pripomorejo k pristnemu zvenu skupine kot back vokalisti.

Navdušujoč nastop skupine Karsemreklasemrekla na odprtju Trznfesta

Dan pozneje so bile v trzinskem kulturnem domu in v Centru Iva in Hribarja zabave in slikovite delavnice za otroke. Pod mentorstvom bobnarja Aleša Korošca, ki je stopil na glasbeno pot že pri štirinajstih letih, so se otroci lahko naučili osnov bobnarske umetnosti. V nadaljevanju sta Kulturno društvo Trzin in trzinsko Društvo prijateljev mladine poskrbela tudi za ustvarjalne delavnice, na katerih so otroci

Trznfest je z bogatim dogajanjem poskrbel tudi za otroke in mladino.

umetniško ustvarjali. Festival pa je otrokom omogočil tudi nastop na Trzinskem talentu, kjer so lahko pokazali svojo nadarjenost na različnih področjih in se hkrati neizmerno zabavali.

Zvečer je potekal izbor za miss Trznfesta, in sicer so najprikupnejšo predstavnico letošnjega trzinskega festivala izbirali na podlagi zgovornosti, simpatičnosti in odprtosti, na voljo pa je bila tudi otroška predstava 1001 pravljica, po avtorskem delu Lile Prap, v izvedbi gledališča Skupina Bobek.

Duhovita in edinstvena – Lucija Čirovič s svojo stand-up komedijo

Za piko na i je bila obiskovalcem na voljo še stand-up komedija igralke, lutkarice, dramske pedagoginje in izredne komičarke Lucije Čirovič, ki je poskrbela za prave salve smeha.

Prva festivalska sobota je bila izredno pestra, saj je poleg vsega navedenega ponudila tudi glasbeni večer, na katerem so občinstvo navdušili člani skupine HELPI! A Beatles Tribute band, ki so se, kot pove že njihovo ime, s svojim nastopom poklonili večni skupini The Beatles. Z izredno natančno izvedenimi skladbami so ustvarili občutek, kot bi dejansko stali pred legendarno liverpoolsko skupino, po drugi strani pa vnašajo v glasbo tudi svojstveno izvirnost in so zaradi tega redni gostje ne le na slovenskih, marveč tudi na tujih odrih.

Skupina HELPI!, ena najboljših The Beatles tribute zasedb v Evropi

V nadaljevanju festivala se je zvrstilo še nekaj izvrstnih prireditev. Najprej smo se na potopisnem predavanju sprehodili po Nepalu in

Z Rokom Kofolom po Nepalu in Tibetu

Tibetu in se seznanili s posebnostmi kulture, prebivalstva in podnebja. Svojo večkratno pot tja je podrobno opisal Rok Kofol, ki potuje pravzaprav že vse življenje.

Dva dni zatem smo iskali odgovore na življenjska vprašanja v predstavi O smislu življenja, veselja in sploh vsega, v produkciji Gledeje – KUD Primož Trubar in Zavoda za razvijanje ustvarjalnosti. Zgodba je zasnovana na znamenitem znanstvenofantastičnem delu Douglasa Adamsa, Štoparski vodnik po galaksiji, v katerem dopisnik Štoparskega vodnika, Ford Perfect, obišči na Zemlji, od koder reši svojega prijatelja, Arthurja Denta, povsem običajnega Zemljana, preden je njegov dom izravnán z zemljo. Bivanjska vprašanja dobijo odgovore morda prav v tej predstavi.

Vsa občutja, ki so se kopičila od prvega do zadnjega dne trzinskega festivala, so udarila na plan ob zaključnem dogodku, Fuziji novih

Utrinek s sklepnega festivalnega dogodka, Fuzije novih svetov

svetov, ko so na oder stopile tri izjemne mlade glasbene skupine, ki so poskrbele za nepozaben zaključek Trznfesta 2019. Tako smo se naučili glasbenih lestvic skupine Didge, štiričlanske zasedbe iz Kranja, ki prisega na progresivni rock, oboževalce pa navdušuje od leta 2012, rokarskih ritmov skupine Kiwi Flash iz Ljubljane, ki pravi, da v svojo glasbo »podtika elemente funka, psihadelike in metala«, in »raztresenih« ritmov trojice iz Kamnika, imenovane China Traffic, ki se še najlažje poistoveti z garage in indie ritmi.

Po vsem doživetem lahko mirno zatrdim, da je Trznfest ponovno presenetil in navdušil! Prav zato se njegovi obiskovalci še toliko bolj veselimo prihodnjega festivala, ki bo prav poseben, saj bo dvajseti po vrsti. ●

Barbara Kopač, foto: Peter Hudnik/HoodFoto in Barbara Kopač

Slovesen zaključek bralne značke za odrasle

Knjižnica Domžale je letos že enajstič zapored pripravila bralni projekt za odrasle, tokrat z naslovom Okusimo besedo. Gre za projekt, katerega namen je spodbujati branje in ljubezen do zapisane besede pri odraslih, kar po koncu šolanja pri marsikom, žal, izgine. Projekt privabi vsako leto navdušene bralce, ki lahko tako segajo po skrbno izbranem leposlovnem in strokovnem gradivu, zaključek pa je vedno organiziran v večnamenski dvorani domžalske knjižnice, kjer poskrbijo za slovesno podelitev priznanj in knjižnih nagrad za udeležence, ob tem pa ne manjka glasbenega ali kulturno-literarnega programa.

Program zaključne slovesnosti vključuje vsako leto nagovor vodje projekta, letos je to vlogo prevzela Tadeja Rode Teran, in direktorice Knjižnice Domžale, mag. Barbare Zupanc Oberwalder, nato pa udeležence razveselijo še s kulturno točko; letos je bila to prava gledališka predstava v malem. Mag. Katarina Peterc, Barbara Ahačič Osterman in Kristina Galun so nam namreč pripravile predstavo japonske umetnosti kamišibaj. Katarina in Barbara sta se s to umetnostjo ukvarjali že pred tem, za Kristino pa je bila to prva uprizoritev, in to vrhunska.

Pri tem gre za japonsko ulično umetnost pripovedovanja zgodb ob slikah. Za uprizoritev se uporablja leseni oder »butaj«, na katerega so nameščene slike, ob katerih se pripoveduje. Nastopajoče so nam tako ob slikah z barvito pripovedjo na drugačen način predstavile nekaj klasičnih zgodb, med drugim tudi Cankarjevo Skodelico kave in Prešernovega Povodnega moža.

Po odličnih kamišibajskih uprizoritvah je prevzela povezovanje vodja trzinske knjižnice Zdenka Kopač in vsem udeležencem letošnjega bralnega projekta podelila zaslužena priznanja in knjižne nagrade, ki so jih letos prispevale založbe Beletina, Desk, Forma 7, Karantanija, Lynx, Mladinska knjiga, Mohorjeva družba, Pivec, Primus, Sanje, Slo-

venska matica in Učila, vsi pa so prejeli še uporabne malenkosti, ki jih je prispevala Knjižnica Domžale.

Na zaključku so podelili sto štiriindvajset priznanj, zatem pa sta se dobra volja in pogovor preselila v sosednji prostor, kjer je zbrane čakala okusna pogostitev v prijetnem sproščenem bralnem okolju. ●

Besedilo in fotografija: Barbara Kopač

Pojóča Trzinka prinesla za vsakogar nekaj

Za vsakogar nekaj – tako bi lahko označili program 2. revije pevskih zborov, ki je potekala 19. maja, v tednu ljubiteljske kulture, v organizaciji Kulturnega društva Ivan Hribar in Ženskega pevskega zbora Trzinke. Prireditev Trzinka poje je dobila letos več kot opazno razširitev, in to ne samo po številu sodelujočih, temveč predvsem po raznolikosti programa. Na to, kaj lahko obiskovalci pričakujejo, pa je nakazovalo že ime Trzinka poje, pleše in igra. In vse to so tudi dobili – pesem, ples in »show« v najbolj žlahtni izvedbi in obliki.

Zdaj že vemo, da si pevke Trzinke upajo in da se vsakokrat spomnijo česa novega. Tokrat so v program uvrstile res marsikaj, od otroškega pevskega zbora do kvarteta, od solističnih točk do klapskega petja, od muzikalov do ljudskih in umetnih pesmi. Skoraj 150 nastopajočih je navduševalo polno dvorano v kulturnem domu Trzin skoraj dve uri in pol.

Prireditev je odprl odlomek iz Verdijeve Traviate v izvedbi Ane Pesar Jerič, ene najvidnejših slovenskih sopranistk svetovnega slovesa. V čustvenem uvodnem nagovoru je Pesar Jeričeva, ki živi v Trzinu, obiskovalcem položila na srce: »Z radostjo in srčno privrženostjo poslušajte te pesmi. To bo nanesele nov sloj lepote v naša srca.«

2. revijo pevskih zborov pod razširjenim imenom Trzinka poje, pleše in igra je odprl Ženski pevski zbor Trzinke skupaj z Mešanim pevskim zborom Radomlje.

Kako veliko obiskovalcev je prišlo na to prireditev, je v svojem pozdravnem govoru poudaril tudi župan Peter Ložar in ob tem dodal, da bo očitno res treba zgraditi večjo dvorano, sicer pa je poudaril, da so Trzinke v KD Ivan Hribar močna pogonska sila, saj privabijo v Trzin pevske zборе od vseh strani. »Verjamem, da bo prireditev postala tradicionalna,« je še dodal Ložar.

Predsednica KD Ivan Hribar Štefka Prelc je potrdila, da bodo prireditve pripravili tudi maja prihodnje leto, zato že zdaj vabijo nanjo, omenila pa je tudi, da bo prihodnje leto sledil preobrat in nas spet čaka nekaj posebnega. »Vsako leto želimo imeti na sporedu nekaj drugega, vedno pa bomo poskrbele, da bo program kakovosten in da bo navdušil ljubitelje lepe pesmi. Ob tem se želim še enkrat zahvaliti vsem članicam

Otroški pevski zbor Osnovne šole Trzin je poskrbel tudi za rap.

Z venčkom iz priljubljenih muzikalov je navdušila ekipa KD Mlin z Nejcem Lisjakom na čelu.

Ženskega pevskega zbora Trzinke in Kulturnemu domu Ivan Hribar, brez katerih organizacija takega dogodka ne bi bila mogoča. S tako čudovito ekipo se lahko v občini lotimo katerekoli prireditve,« je povedala Prelcova in namenila dodatno pohvalo tudi voditelju prireditve Francetu Peternelu.

Program za vse okuse

Program prireditve Trzinka poje, pleše in igra je začela prav točka Trzink, vendar ne samih. Na oder so namreč stopile skupaj z Mešanim pevskim zborom Radomlje, ki ga prav tako kot Trzinke vodi Primož Leskovec. Zatem je poslušalce navdušil otroški pevski zbor Osnovne šole Trzin pod vodstvom Mateje Košir. S pesmijo Svet je tvoj in raperskim vložkom so bili otroci dober uvod v hiphoperski nastop Plesne šole Miki, zatem pa so se zvrstili pevsko društvo Osti jarej iz Štor, učenci Glasbene šole Lartko, ženska klapa Kamelije z dalmatinskimi pesmimi in 10-letna Taja Jamnik s solističnim nastopom. Moški pevski zbor Talum je prišel na trzinski oder iz Kidričevega, najdaljšo pot pa so opravili člani Mešanega pevskega zbora Cerkvenjak iz istoimenskega kraja pri Lenartu. Moška pevska klapa Komoto je zapela še en niz dalmatinskih viž, potem pa je za pravi venček radomeljskih muzikalov poskrbel Nejc Lisjak s svojo ekipo KD Mlin – postregel nam je z nekaj najlepšimi odlomki iz predstav Moje pesmi, moje sanje, Dolly, Pepelka in Nune.

Prvič so se občinstvu predstavile trzinske Čivke, ženska vokalna skupina, ki deluje pod okriljem KUD Franc Kotar Trzin.

Tokratna prireditev Trzinka poje je bila priložnost za glasbeni debi ženske vokalne skupine Čivke, ki deluje pod okriljem KUD Franc Kotar in pod strokovnim vodstvom Anje Strajnar. V svojem prepoznavnem »kudovskem« slogu so več kot zgolj odčivkale Pa naj bo/Let it be in Zemlja pleše in pozele gromek aplavz.

Če ste prireditev zamudili, si jo lahko ogledate na kanalu youtube Ženskega pevskega zbora Trzinke ali preprosto tako, da v iskalnik na spletni strani youtube vpišete Trzinka poje, pleše in igra. ●

Besedilo in fotografije: Tanja Bricelj

Utrinki s posveta o delu s priseljenci

V sredo, 15. maja, je Osnovna šola Trzin v okviru projekta Izzivi medkulturnega sobivanja že tretje leto zapored organizirala lokalni posvet, tokrat z naslovom Delo s priseljenci pri nas in v tujini.

Na začetku posveta sta zbrane pozdravila ravnateljica trzinske šole Matejka Chvatal in občinski svetnik Tone Peršak. Soglasna sta bila, da je treba kljub relativno majhnemu številu priseljencev v Trzinu pozornost usmerjati k hitremu, uspešnemu vključevanju otrok priseljencev v šolski sistem in družbo. Prva predavateljica je bila dr. Mihaela Knez iz Centra za slovenščino kot drugi tuji jezik. Dotaknila se je zelo velikega razkoraka med tem, kar učenci priseljenci razumejo in zmorejo povedati ali napisati v slovenščini, in jezikovnimi zahtevami pouka v slovenščini. Ob tem pa nam je dala kar nekaj koristnih nasvetov s praktičnimi zgledi, kako lahko učitelji učencem pri tem pomagamo in jih opolnomočimo za samostojno izražanje.

Ker pogosto slišimo, da je sistem vključevanja priseljencev v vzgojo in izobraževanje v tujini boljši kot pri nas, je bilo zelo zanimivo predavanje Alide Zagorc Šuligoj. Predstavila nam je jezikovno integracijo priseljencev na Švedskem, v državi, ki je med priseljenci zelo priljubljena, in poudarila, da se je tamkajšnja prej dokaj liberalna politika priseljevanja v zadnjem času zaostila.

Po odmoru nas je razvedril otroški pevski zbor trzinske osnovne šole pod mentorstvom Mateje Košir in Barbare Karba, z izvedbo afriške in slovenske pesmi, nato pa smo nadaljevali s praktičnimi primeri vključevanja priseljencev v vrtec ter osnovno in srednjo šolo. Svetovalna delavka Andreja Črešnik iz vrtca Črnuče je predstavila njihove bogate izkušnje pri vključevanju otrok priseljencev v vrtec.

Multiplikatorica na Osnovni šoli Livada Sladjana Jović Mičković je z nami delila izkušnjo, kako uči priseljene učence slovenščine kot drugi jezik, in nam pokazala tudi kar nekaj učbenikov in različnega učnega gradiva, ki ga pri tem uporablja. Profesorica s Srednje šole Domžale Nina Tramšek pa je predstavila njihove izkušnje in povedala, da so letos prvič izpeljali intenzivni tečaj slovenskega jezika v strnjeni obliki.

Strokovna koordinatorica projekta Izzivi medkulturnega sobivanja Mojca Jelen Madruša nam je pripovedovala o svojem navdušenju nad tem, da je slovensko besedo slišati tudi na Dunaju, v Banji Luki in Sarajevu.

Sledila je osebna izpoved, ki ni nikogar pustila ravnodušnega – Arbnore Avdylaj je zelo čustveno podoživela begunsko pot svoje družine, z opisom njihovega bega zaradi vojnih razmer s Kosova proti Švici. Ko se je vojna na Kosovu končala, so se na očetovo željo vrnili v domovino, a so kmalu ugotovili, da si tam ne bodo mogli ustvariti varnega srečnega življenja, zato so se kot migranti priselili v Slovenijo. Arbnore je lep zgled, da je s trudom mogoče doseči marsikaj, saj je pri nas končala univerzitetni študij.

Ob koncu pa je udeležence posveta dodobra nasmejal in razvedril ameriški pisatelj, umetnostni zgodovinar in predavatelj dr. Noah Charney, ki že osem let živi in dela v Kamniku. Multiplikatorica Ana Podvršnik se je z njim pogovarjala o njegovi knjigi Slovenologija. Charney je naštel prednosti življenja v Sloveniji in še enkrat zatrdil, da je Slovenija najboljše deželo na svetu.

Udeleženci posveta smo odšli domov s številnimi novimi idejami, kako lahko prispevamo k uspešnejšemu vključevanju priseljencev. •

Ana Podvršnik, multiplikatorica, foto: Arhiv OŠ Trzin

Navdušili z Zvezdico Zaspanko

Otroci iz skupine Čmrlji, ki obiskujejo vrtec Trzin, oddelek Palčica, štejejo zgolj od 4 do 6 let, a so kljub rosnosti mladosti zelo uspešno uprizorili dramatizacijo dela Zvezdica Zaspanka. V uprizoritvi nastopajo prav vsi otroci te skupine.

Predstavo so premierno zaigrali že marca, za svoje stare starše, in ti so otroke nagradili z bučnim aplavzom in stoječimi ovacijami. Ker je bilo videti kar nekaj ganjenih obrazov, je predstava najbrž marsikoga popeljala nekaj desetletij nazaj. Zvezdica Zaspanka je prva slovenska radijska igra za otroke, njen avtor Frane Milčinski – Ježek pa je leta 1952 zanj prejel Levstikovo nagrado. Vsekakor pa gre pri tem za eno najlepših slovenskih pravljic, pravljico, ki pritegne tako mlajšo kot malo zrejšo publiko. Zgodba pripoveduje o zvezdici, ki je zaspala, kot že velikokrat, in je zato zamudila v službo na nebu, na Zemlji pa so se zaradi tega začele dogajati čudne stvari. Boter Mesec se zato raz-

jezi in zvezdico Zaspanko za kazen pošlje na Zemljo. Tam pa je med drugimi tudi strašni razbojnik Ceferin, ki ima kamen namesto srca ...

Vrčevski otroci so želeli z dramatizacijo tega legendarnega Ježkovega dela razveseliti čim več ljudi, zato so na njegov ogled poleg staršev in starih staršev povabili tudi otroke vrtca Žabica, upokojene vzgojiteljice, kuharice in tajnico vrtca, varovance doma starejših občanov, otroke prve triade trzinske šole, ravnateljico OŠ Trzin in vrtca Žabica Matejko Chvatal, pomočnico ravnateljice, odgovorno za vrtce, Olgo Bernik Zor, učitelje in druge strokovne delavce šole in vrtca. Na ogled pa so se pripeljali tudi otroci iz sosednjih občin, iz vrtcev Mengeš in Krtina. Tako so Čmrlji odigrali že več kot deset predstav in se pri tem, kot pravijo, zelo zabavali, saj se radi preoblačijo v kostume, ki sta jih zanje pripravili njihovi vzgojiteljici Tina Lampreht in Mira Kregar, scenski del, ki se med predstavo kar trikrat spremeni, pa so pripravili skupaj z otroki. Poleg šestih zvezdic krojijo zgodbo še boter Mesec, komet Repatec, zvezdogled, dve cirkusantki, sedem plesalcev z dežniki in razbojnik Ceferin. V studiu Kališnik v Kamniku so posebej za njihovo predstavo posneli glas pripovedovalca, ki zgodbo lepo zaokroži. Glede na to, da traja njihova dramatizacija kar 40 minut, jih je občasno skrbelo, ali bodo gledalci sploh zdržali do konca, zanje pa se je zdelo, da je to pravi mačji kašelj. Njihova suverenost in zagnanost sta pustili marsikoga odprtih ust, vzgojiteljici Tina in Mira pa sta bili na otroke nadvse ponosni, saj sta z njimi dokazali, česa vse so ob ustrezni motivaciji in spodbudi zmožni že predšolski otroci. •

Tina Lampreht, foto: Arhiv vrtca Trzin, oddelek Palčica

Razgibano dogajanje v drugi polovici šolskega leta

Tudi za učence naše osnovne šole se končuje še eno leto »guljenja« osnovnošolskih klopi. Večina se bo septembra ponovno vrnila vanje, le spet nova generacija devetošolcev se poslavlja od njih za vedno. Ob koncu druge polovice tega šolskega leta smo zbrali nekaj zanimivosti iz letošnjega dogajanja na šoli, tistih ob vsakoletnih dnevih dejavnosti, kot so kulturni, športni, tehniški in naravoslovni dnevi, pa različnih taborih (naravoslovno-raziskovalni tabor četrtošolcev v Fari, tekaški tabor sedmošolcev na Pokljuki in tri-dnevni tabor drugošolcev v Dolenji vasi pri Čatežu) in vsem drugem.

Učence, ki so sodelovali pri bralni znački, je s svojimi zgodbami na zaključni prireditvi v začetku maja zabaval otroški in mladinski pisatelj Primož Suhodolčan.

V okviru projekta Jezik Živali (natečaj Planetu Zemlja prijazna šola) je prvošolce marca obiskala ameriška mini pujša Lori.

Študentka razrednega pouka Neža Kompara, ki je opravljala prakso na Osnovni šoli Trzin, je sredi maja popeljala prvošolce na sprehod po domačem kraju, pri tem pa so spoznavali tudi poslanstvo gasilcev in domačo cerkev.

V Biotehniškem izobraževalnem centru (BIC) so osmošolci konec aprila raziskovali vonje in okuse, ki jih v industriji dodajajo hrani, spoznavali prehranske motnje, in posledice pitja energijskih pijač.

Sredi aprila so se učenci zadnje triade, ki se učijo nemščino in sodelujejo pri likovnem snovanju, in nadarjeni učenci odpravili na celodnevni izlet v Avstrijo. V čokoladnici Zotter v Riegersburgu so si z zanimanjem ogledali postopek proizvodnje čokolade in pokusili več različnih okusov te omamne slaščice. V drugi polovici dneva pa so si ogledali še znamenitosti Gradca.

Šolski eko vrt, radio in časopis delujejo s polno paro

Učenci izbirnega predmeta Vzgoja za medije so z velikim zagonom nadaljevali delo in v drugi polovici šolskega leta pripravili še tri nove oddaje Radia Trzinka. Enako prizadevno so delali učenci v okviru novinarske interesne dejavnosti in izdali dve novi številki časopisa Skirca. Obe si lahko ogledate na spletnih straneh šole.

Vrtičkarji med vnetim delom na šolskem vrtu

Zelo zanimivo in pestro je bilo tudi dogajanje na šolskem eko vrtu, kjer so učencem vedno voljno pomagali člani Zavoda AlterEko. Tako so začetek leta izkoristili za skupno kovanje načrtov za spomladanska opravila, pred zimskimi počitnicami so opravili zimsko setev, te sadike pa so pozneje posadili na šolskem vrtu. Po počitnicah so zavihali rokave in naprej preuredili skalnjak oz. zeliščno spiralo, oblikovali kompostnik in postorili še marsikaj. Aprila jih je čakala prva spomladanska setev, maja so se lotili sejanja v zeliščno spiralo. Marljivi šolski vrtičkarji so pred časom na vrtu že pobrali prve pridelke (mlada čebulica, solata) in jih odnesli domov. Njihovo spoznavanje dela na vrtu pa se je nadaljevalo še s sajenjem sadik, katerih plodove bodo pobirali poleti in pozno jeseni.

Končala so se različna šolska tekmovanja

Veliko učencev se ob rednem šolskem delu med letom udeležuje tudi številnih šolskih tekmovanj. Najprej se preizkusijo na tekmovanju v okviru šole, najboljši pa se nato uvrstijo na območna in državna tekmovanja. V nadaljevanju izpostavljamo nekaj letošnjih trzinskih dosežkov, ki smo jih izbrskali pred zaključkom redakcije:

- Učenci 1. a so zmagali na slovenskem tekmovanju za najbolj čiste zobe, zato so se konec maja udeležili zaključne prireditve v ljubljanskem Tivoliju. Tam so občudovali akrobacije skupine Dunking devils in se zabavali ob zvokih skupine Čuki.
- Na državnem tekmovanju iz Vesele šole, v začetku aprila na Osnovni šoli Rodica, sta se veselila srebrnega priznanja osmošolca David Kovačič in Živa Potočar.
- Na državnem tekmovanju v znanju iz kemije, 30. marca na Osnovni šoli Frana Albrehta v Kamniku, se je pomerilo tudi devet naših učencev. Najbolj se je izkazala osmošolka Sara Zoja Trobec, dobitnica zlatega Preglovega priznanja, s srebrnim pa sta se vrnila njen vrstnik David Kovačič in devetošolec Jernej Ferjan.
- 20. marca je bilo na Osnovni šoli Janka Modra v Dolu pri Ljubljani državno tekmovanje v znanju angleščine. Z esejem o izbrani angleški knjigi je komisijo prepričal devetošolec Jernej Ferjan; osvojil je srebrno priznanje.

Mladi raziskovalci

Na regijskem srečanju mladih raziskovalcev na Osnovni šoli Dragomelj je konec marca devet mladih trzinskih raziskovalcev predstavilo štiri raziskovalne naloge s področja sociologije: petošolki Brina Lavtar in Ula Supej nalogo Elektronske naprave in osnovnošolci; četrtošolec David Maksimovič in petošolki Natalija Maksimovič in Pina Pernuš nalogo Šolske torbe; petošolki Ana Hudnik in

Doroteja Jurše nalogo Skrb za hišne ljubljence ter šestošolki Elizaveta Klochkova in Alisa Miličević nalogo z naslovom Vpliv računalniških igrar na mladino.

Trzinski osnovnošolci so bili odlični tudi na področju športa

- V Puconcih je bilo 29. maja šolsko državno prvenstvo v namiznem tenisu, na njem pa je nastopil tudi naš petošolec Martin Gerkiš. V kategoriji fantov od 1. do 5. razreda je odigral sedem izenačenih dvobojev, na koncu pa je osvojil naslov državnega prvaka. Namizni tenis trenira na šoli in tudi v klubu NTS Mengeš. Njegov mentor in tudi mentor namiznega tenisa na naši šoli je David Orešnik.
- 27. maja je bilo v športnem parku v Domžalah področno tekmovanje v atletiki; našo šolo je zastopalo 23 učencev, in sicer 12 deklet in 11 fantov. Vreme tekmovanju ni bilo naklonjeno, naši učenci in učenke pa so kljub temu dosegli veliko vrhunskih rezultatov. Devetošolec Izak Bogovič in sedmošolka Maruška Vuk sta osvojila prvi mesti v teku na 60 metrov. Odličje sta osvojili tudi obe štafeti 4 x 100 metrov – fantje so bili prvi, dekleta tretja –, med dobitniki medalj pa je bil tudi Alex Drobež, ki je v teku na 300 metrov presenetil prav vse in osvojil odlično drugo mesto.
- Mladi strelci so se 7. marca pomerili na državnem prvenstvu osnovnih šol v streljanju z zračno puško v Ljubljani. Najuspešnejše so bile mlajše učenke, v sestavi Vesna Vukadinovič, Hana Šinko in Mima Turšič, ki so s 548 zadetimi krogi osvojile med osmimi ekipami učencev in učenk prvo mesto. Posamezno je s 184 krogi Vesna osvojila srebro, Hana je za krog zgrešila bron (183 krogov), na sedmem mestu je bila Mima s dvema krogoma manj, sledili pa sta še Maša Urbančič na 12. mestu (176 krogov) in Lara Pevac na 18. mestu (171 krogov). Veselile so se tudi starejše učenke, v sestavi Lana Prostran, Pika Pezdir in Nika Stjepanovič. Njihovi posamični uspehi med 31 strelkami so jih namreč pripeljali na ekipno drugo mesto – Lana 177 (12. mesto), Pika 175 (14. mesto) in Nika 167 krogov (22. mesto).

Na šoli je dobro razvita dobrodelnost

Ob dobrodelnih prireditvah, ki jih šola organizira že vrsto let v sodelovanju z domačimi društvi (dobrodelni novoletni koncert Zapijmo in zaigrajmo skupaj, prireditve Zame, zate, za nas) in akcije zbiranja odpadnega papirja (v zadnji je bilo zbranega 20.370 kg starega papirja, za kar se je šolski sklad obogatil z 865,75 evra, polovico pa so dobile razredne skupnosti), sodeluje šola tudi v drugih dobrodelnih projektih. Že več let se decembra zbirajo sredstva za socialno šibkejšje družine v sklopu projekta Anina zvezdica. Na šoli se pod okriljem Slovenske Karitas zbira nove čraste zvezke za socialno ogrožene otroke, in sicer v akciji Pokloni zvezek, ki se je prav zdaj končala. Letos pa so se odzvali tudi na dobrodelno akcijo Podarite nam modro srce, katere pokroviteljica sta podjetje Nivea in Zveza prijateljev mladine Slovenije. Akcija je potekala od 11. februarja do 11. marca, zaznamovala pa so jo dobra dela, ki nas povezujejo in osrečujejo. V tem okviru je bila 20. februarja na naši šoli prireditev, na kateri je ustanoviteljica Anine zvezdice, Ana Lukner Roljič, z učenci in učitelji delila svojo zgodbo o dobrih delih in ob tem poudarila, kako pomembno si je pomagati med seboj. Učenci so izdelali veliko modrih src z napisanimi mislimi, povezanimi z dobrimi deli, in tako podprli dobrodelno akcijo Podarite nam modro srce, s katero je podjetje Nivea letos že trinajstič zapored obogatilo učni sklad Nivea z 20.000 evri, s čimer štipendirajo šolanje otrok iz socialno šibkejših družin.

Posvet Delo s priseljenci pri nas in v tujini

V okviru projekta Izzivi medkulturnega sobivanja so na šoli 15. maja že tretje leto organizirali lokalni posvet, tokrat z naslovom Delo s priseljenci pri nas in v tujini. Več o tem v posebnem članku na strani 21.

V okviru projekta Izzivi medkulturnega sobivanja so na šoli v začetku februarja organizirali delavnice, na katerih so starši priseljenci iz Domžal, Črnuč in Ljubljane učili udeležence projekta kuhanja, vezenja in pisanja v arabščini. •

Tanja Jankovič, foto: Arhiv OŠ Trzin

Dacia Duster

www.dacia.si

Poraba pri mešanem ciklu: 5,221–8,507 l/100 km. Emisija CO₂: 137–192 g/km. Emisijska stopnja: EURO6C in EURO6Dtemp. Emisija NOx: 0,0161–0,0402 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00018–0,00222 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,01–0,27. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na dacia.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Dacia. Zanesljiv partner GRZS.

AVTOHIŠA MALGAJ

Ljubljana

Ime s tradicijo! 20 let

Avtohiša Malgaj d.o.o., PSC Ljubljana, Tržaška 108, 1000 Ljubljana, Nova vozila Tel.: 01 20 00 560, Rablje na vozila Tel.: 01 20 00 560, Servis Tel.: 01 20 00 570, E-mail: prodaja.renault.lj@malgaj.com, www.avtohisamalgaj.si

Maruška Vuk znova na stopničkah

Mlada trzinska atletinja Maruška Vuk še naprej nabira odličja na atletskih tekmovanjih. Tokrat je svoji bogati zbirki medalj dodala še srebro z državnega posamičnega in zlato z ekipnega prvenstva U14 v mnogoboju, ki je bilo 19. maja na mestnem stadionu v Velenju.

Odlična rezultata mladih atletinj Kaja Supej in Maruške Vuk sta privedla Atletski klub Domžale med pionirkami U14 na ekipno prvo mesto.

tem dosežkom osvojila med 64 deklet letnikov 2006 in 2007 srebrno medaljo. Njen uspeh je s tretjim mestom dopolnila njena klubska vrstnica Kaja Supej, odlična rezultata teh dveh mladih atletinj pa sta privedla Atletski klub Domžale med pionirkami U14 na ekipno prvo mesto. ●

Tanja Jankovič, foto: Damijan Vuk

Novi uspehi odličnega Anžeta Kosmača

Anže Kosmač iz Težkoatletskega kluba Domžale je na mednarodnem turnirju v olimpijskem dviganju uteži v San Marinu postavil nove državne rekorde. V San Marino je odpotoval kot predstavnik slovenske reprezentance olimpijskega dviganja uteži, na tekmi pa je dokazal, da je zaradi intenzivnih treningov res odlično pripravljen.

V potegu je v San Marinu zmogel 137 kilogramov, kar je kilogram več od njegovega prejšnjega državnega rekorda, ki ga je postavil pretekli mesec. tako je letos že trikrat izboljšal državni rekord v potegu. V sunku je s 160 kilogrami izenačil državni rekord, ki ga je postavil nedavno. Odločitev za 160 kilogramov se je izkazala za pravilno, saj je s tem, z 293 kilogrami, popravil tudi rekord v olimpijskem biatlonu. V počepu je nekaj dni pred tekmo kar petkrat dvignil 200 kilogramov, pisec tega članka, ki je bil temu priča, pa potrjuje, da je imel Anže rezervo za še vsaj eno, dve ponovitvi.

Anže pa zdaj ne bo imel dosti časa za počitek, saj bo že kmalu na sporedu eno najstarejših tekmovanj v olimpijskem dviganju uteži, Alpe Adria, in to letos v Bosni in Hercegovini. ●

Valentin Orešek

Utrinek s turnirja (od leve): sodnik, zmagovalci in predsednik ŠK Trzin

Praznični šahovski turnir

Nekateri šahisti smo po svoje tudi tradicionalisti – imamo tudi svoj repertoar otvoritev, ki ga neradi izdamo nasprotnikom, saj nam včasih že dobro poznavanje tega omogoča, da pridobimo že v začetku partije odločilno prednost, ki jo lahko potem v nadaljevanju, ob dobri igri, pretvorimo v zmago, ki je seveda vedno cilj vsakega od nas. Tradicijo pa uveljavljamo tudi na drugih področjih in tako pripravljamo v Trzinu ob trzinskem občinskem prazniku že vrsto let turnir v pospešenem šahu.

Prizorišče turnirja je že vsa leta avla trzinske šole, kjer imamo odlične razmere za igro, zato prejemamo za organizacijo nemalokrat tudi pohvale udeležencev, to pa nas seveda zavezuje, da si prizadevamo obdržati to kakovostno raven turnirja. Letos smo se zbrali 12. maja, prijavilo se je 34 šahistov, od tega 12 Trzinčev, za nekoliko nižjo udeležbo pa so »krivi« sosedje iz Komende, ki so pripravili svoj turnir na isti dan, a po številu za skoraj pol manj uspešen, saj so oni gostili le 18 šahistov. Upam, da se bomo prihodnje leto pravočasno uskladili, saj bi bilo to dobro za oba kluba.

Naš turnir je s simbolično prvo potezo odprl trzinski župan Peter Ložar, ki se vsakič rad odzove povabilu kot predstavnik našega največjega sponzorja. Sodniške »posle« smo tudi letos zaupali Andreju Kmetiču, ki nas že dobro pozna in ki vedno poskrbi, da poteka turnir brez zapletov.

Po petem od devetih kol smo si šahisti nekoliko oddahnili ob obilni malici, ki sta jo za nas pripravila Andreja in Robert iz gostinstva ZLATA KUHNA, po tem pa se je bilo kar težko znova spraviti za šahovnice. A na koncu je le prevladala borbenost in okoli treh popoldne smo lahko s turnirske tabele razbrali, kdo so najboljši, in jim zaploskali. Med te se je uvrstil tudi naš član. Posebej pa velja omeniti še dosežek predsednika našega kluba Gregorja Banfija, ki je v lepi partiji edini premagal poznejšega zmagovalca turnirja.

Zmagovalci: Marjan Kastelic (FM), ŠK Krka
Drugouvrščeni: Boris Skok (MK), ŠK Komenda
Tretjeouvrščeni: Igor Rojs (I. kat.), ŠK Trzin
Najboljši z ratingom do 1800: Vojko Bogičević, ŠD Podpeč
Najboljši z ratingom do 1600: Nik Dobnikar, brez kluba
Najboljši domačin: Nesib Jukan, ŠK Trzin
Najboljši osnovnošolec: Nikita Filippovsky, ŠK Ljubljana

Po podelitvi nagrad smo organizatorji pospravili prostor in se odpravili v bližnji lokal na pogovor o poteku turnirja. Vsi že vemo, da se vidimo na turnirju znova v **nedeljo, 25. avgusta**, ko bomo organizirali vsakoletni šahovski turnir. O podrobnostih (ali bo znova pod šotorom ali bo pod streho) boste obveščeni na spletnem portalu Šahovske zveze Slovenije. Vabljeni! ●

Besedilo in fotografija: Andrej Grum

Trzinska otroška olimpijada

Otroška olimpijada je športno-rekreativna in predvsem zabavna prireditev, namenjena najmanjšim Trzincem. Letos je bila organizirana drugi teden v maju, zaradi dežja pa je potekala v balonu Taubi kluba, ponovno v organizaciji Športnega društva Trzin in pod pokroviteljstvom Občine Trzin.

Otroci, stari od 3 do 6 let, so se po otvoritvenem krogu, na katerem so nosile predstavitvene table v spremstvu otrok vzgojiteljice, preizkusili v različnih vajah. Poligon je vključeval od tehnično zahtevnih preskakovanja ovir, meta na koš in različnih ovir do skupinskega vlečenja vrvi, na vsaki točki pa je član športnega društva najprej vajo predstavil in potem otroke spremljal pri njenem izvajanju. Otroci so pokazali veliko borbenost in vztrajnost, bilo je veliko smeha, nekaj tudi joka, vse skupaj je bilo začinjeno z navijanjem staršev in drugih obiskovalcev, to pa je male olimpijce še dodatno motiviralo, da so dali res vse od sebe.

Namen prireditve je predvsem navdušiti otroke za šport in jim prikazati delo v ekipi, ker pa je olimpijada netekmovalnega značaja, prejme čisto vsak otrok spominsko majčko in tudi medaljo. Te jim je ob koncu prireditve podelil trzinski župan Peter Ložar skupaj s predsednikom Športnega društva Trzin Roberta Matijevića.

Letošnje olimpijade se je predvsem zaradi slabega vremena udeležilo nekaj manj otrok kot po navadi, kljub temu pa lahko rečemo, da so bile to najboljše trzinske otroške olimpijske igre doslej. ●

Besedilo in fotografija: Matjaž Erčulj

Odlično vreme je na pohod privabilo številne pohodnike z vseh vetrov.

Maskota Modrih novic z nasmejanimi pohodnicami

Pohod ob reki povezal pohodnike z vseh vetrov

Že četrti Pohod ob reki, prireditev, za katero je poskrbela ekipa Modrih novic v sodelovanju z Zavodom za turizem, šport in kulturo Kamnik in Zavodom za šport in rekreacijo Domžale in ki vsako leto privabi tudi veliko Trzincev, je potekal v čudovitem junjskem vremenu, to pa je botrovalo še večji udeležbi pohodnikov kot lani. Tokrat se je pohoda namreč udeležilo približno dva tisoč petsto pohodnikov različnih starosti, nekateri pa so na pot krenili že pred sedmo uro zjutraj, da bi se tako izognili največji vročini.

Po skrbno urejeni sprehajalni poti ob Kamniški Bistrici se je množica podala proti Domžalam oziroma proti Kamniku, odvisno od tega, kje je kdo vzel pot pod noge, začetna oziroma končna točka pa sta bili letos v parku Martina Krpana v Domžalah in na Glavnem trgu v Kamniku. Nekateri pohodniki so prehodili le krajšo razdaljo, mnogo pa se jih je tudi letos podalo po celotni poti, dolgi štirinajst kilometrov.

Med potjo je pohodnike pričakalo dvajset postojank, na katerih so se predstavljala lokalna podjetja, pridružili pa so se jim tudi posamezniki, društva in druge organizacije, ki so poskrbeli za osvežitev, okrepčila in športno udejstvovanje. Na stojnici ekipe Modrih novic so se pohodniki lahko osvežili s hladno vodo in se pomerili v metanju balinčkov. Poleg različnih kulturnih, športnih in turističnih društev je sprehajalce zabavala tudi glasbena skupina Bojsi, v Kamniku pa so se že tradicionalno predstavili tudi rezbarji, ki so za svoje delo prejeli posebna priznanja.

Pohod ob reki, ki povezuje, pa ne združuje zgolj udeležencev, temveč povezuje tudi občini Domžale in Kamnik, kar je ključnega pomena za učinkovito (vzajemno) delovanje. In namen te prireditve je ob vsem drugem prav utrjevanje močne povezave, ki skrbi za trajnostno sodelovanje teh dveh občin na številnih področjih. Ekipa Modrih novic je ob koncu poudarila, da so ponosni na veliko udeležbo in na pozitiven odziv pohodnikov. Mi pa smo prepričani, da bo zdaj že tradicionalna rekreativna prireditev prav zaradi njihove brezhibne organizacije h Kamniški Bistrici tudi prihodnje leto privabila veliko pohodnikov, željnih rekreacije in prijetnega druženja v čudovitem okolju. ●

Besedilo in fotografije: Barbara Kopač

Modre novice so na svoji postojanki poskrbele za osvežitev in športno zabavo.

4. POHOD OB REKI, KI POVEZUJE

HVALA!

vsem Trzinkam in Trzincem za udeležbo.

Se vidimo na 7. dobrodelnem pohodu na Sv. Primož, ki bo 21. 9. 2019!

modre novice

Robin Kleindienst in Oliver Wagner, mojstra tona in luči

»Čeprav sva na balkonu, sva z igralci na odru.«

Stara sta 17 in 16 let, eden gimnazijec na bežigrasjski, drugi na Vegovi gimnaziji. Robin Kleindienst in Oliver Wagner sta mladeniča, ki na predstavah trzinskega KUD-a Franc Kotar skrbita za ton in luč. Samostojna, odgovorna in pronicljiva sta, zato ju kljub njunim rosnim letom ne moremo predstaviti zgolj kot obetavna najstnika, pač pa jima moramo priznati mesto, ki jima pripada – sta mojstra tona in luči.

Robin in Oliver sta razvijajoči se osebnosti, ki še kako spadata v našo rubriko Na mladih svet stoji. Svojim vrstnikom svetujeta: »Iščite to, kar vas zanima. Nič ne bo prišlo kar samo od sebe. Brskajte tudi zunaj šolskih vsebin, brinite se v rit, izpostavite se, odkrivajte, kaj vam je všeč. Zdaj je pravi čas, da najdete to, kar vas izpolnjuje.« Oliver in Robin sta zgled za vse to.

Robin Kleindienst samostojno skrbi za zvočno in svetlobno opremo gledaliških predstav v KUD-u in priznava, da si ni nikoli mislil, da bo iz njegovega sodelovanja pri šolskih predstavah zrastle nekaj tako velikega.

Oliver Wagner je prišel v trzinski KUD na Robinovo povabilo, potem ko sta se kot dober tehniški tandem izkazala že v osnovni šoli, je pa tudi on dokaz, da so lahko mladi njegove starosti zelo samostojni in odgovorni.

Vprašanje o vajinih začetkih je precej neinovativen začetek intervjuja, a v vajinem primeru je to v resnici zelo pomembno vprašanje. Torej – kako sta prišla do dela tehnikov v KUD-u in od kod veselje do tega?

Robin: Tehnika naju je od nekdaj zanimala. Na trzinski osnovni šoli uči tehniko učitelj tehnike in matematike Aleš Šporn, ki učenca, ki jih to zanima, uvaja tudi v ozvočenje šolskih prireditev. Najprej sem ga pri njegovem delu le opazoval, potem se mi je pridružil še Oliver, nazadnje pa sva midva začela že samostojno skrbeti za ozvočenje prireditev. Tako sem samostojno vodil, na primer, ozvočenje vavete 2016/2017. Maja lani, tik pred koncem prvega letnika, pa sem dobil telefonski klic župana Petra Ložarja. Videl me je na šolskih prireditvah, zato mi je predlagal, da bi kot tonski tehnik sodeloval tudi v KUD-u. Povabilo sem sprejel, po pol leta pa sem prosil, ali se nam lahko pridruži še Oliver, da ne bi bil za to delo sam in da se lahko izmenjujema.

Na kaj pomisli 16-letnik, ko ga pokliče župan?

Robin: Ko sem slišal, kdo je na drugi strani, sem v hipu spremenil ton (*smeh*). Dobro se mi je zdelo in bil sem počaščen, da so me poiskali. Drugače je, če ti iščeš, če se ponujaš ... Vse skupaj je zelo prijetna izkušnja. Pred dobrim letom sploh nisem vedel, da v Trzinu obstaja kulturno-umetniško društvo. Poznal sem le kulturni dom, kamor sem prihajal

kot otrok na miklavževanja. V začetku sem bil morda malo zaskrbljen, mi pa ni niti malo žal, saj sem v tem času spoznal, kako odlične predstave nastajajo tukaj ...

Oliver: ... in tudi uspešne, take, da se že nekaj let zapored uvrščajo na Linhartovo tekmovanje, recimo, Grenki sadeži pravice in lanska Alica, zadnji tak dokaz pa je predstava Blaznost igre.

Predstava KUD-a Franc Kotar Trzin Blaznost igre v izvedbi skupine Hlodi je ena od dveh predstav, ki sta bili po izboru selektorjev uvrščeni na regijsko tekmovanje ljubiteljskih gledališč Gorenjske v Radovljici. Dobitnika nagrade za najboljšo žensko in najboljšo moško vlogo Gorenjske pa sta Tina Lipovec in Anže Zupanc, oba člana ansambla Hlodi, in to za vloži prav v omenjeni predstavi.

Kaj vaju je najbolj presenetilo, ko sta se pridružila ekipi KUD-a?

Oliver: Mene je najbolj navdušil njihov sproščeni odnos. In to, kako dobro so naju sprejeli in kako so sprejeli najine ideje, pobude. Najina predhodnika, tehnika Domen in Simon, pa sta najin prihod, kolikor vem, doživela kot veliko olajšanje.

Robin: Domen in Simon sta bila v društvu dejavna več kot deset let in sta me tudi uvajala, pri predstavi Alica. Po navadi je tako, da želi vsak, ki pride v društvo, igrati in biti na odru, zdaj pa so prvič imeli situacijo, da je nekdo dejansko hotel biti zadaj, na balkonu, in ne na odru. Naju res zanima le tehnika.

Oliver: Pa zgoraj, na balkonu je boljši razgled (*smeh*). In čeprav imaš odgovornost, lahko predstavo drugače spremljaš in v njej tudi uživaš.

Robin: Morda lahko uživaš še celo bolj kot igralci, ki so res pod stropom. In čeprav sva zadaj, sva v resnici z njimi, na odru.

Oliver: Mene je najbolj navdušila avtonomnost tega dela, to, da imam proste roke glede tehnike in da se najino mnenje res upošteva, in to, da so vsi v tem društvu kot ena velika klovdska družina.

Robin: Med njimi je veliko Trzincev, nekdanjih sošolcev, ki vzdržujejo dolgotrajno prijateljstvo, in se prav čuti, da se razumejo, enako pa so sprejeli tudi naju. Malo sem bil skeptičen glede tega, kako se bom kot 16-letnik ujel na primer s 25-letniki, a sem se že po pol leta počutil povsem domače.

Oliver: Ker sem bil že prej dejaven pri tabornikih, vem, da je sodelovanje različnih generacij čisto mogoče in da je osnova vsega prav prijateljski odnos, ki se kaže pri nas zunaj odra.

Menda sta že kmalu po prihodu v društvo začela dajati pobude in predloge glede tehnične opremljenosti in urejenosti.

Robin: Drži. Kupili smo že štiri nove luči, reflektorje, ker smo jih res potrebovali.

Oliver: Za neko opremo pa sva prebrala navodila in naredila tako, kot je pravilno.

Robin: Predlagala sva urejevalno akcijo, da se oprema razporedi tako, da se točno ve, kje je kaj. Z veseljem sem sodeloval na čistilni akciji, saj je bilo čiščenje kar terapevtsko (*smeh*).

Pri katerih predstavah sta v tem času sodelovala kot tehnika?

Robin: Začela sva s predstavo Alica, v kateri sva skrbela za luči, nadaljevala pa z Blaznostjo igre, v kateri skrbiva za zvok in luči.

Oliver: Včasih pomagava samo postaviti tehniko, predstave pa ne vodiva.

Robin: Pri eni od gostujočih predstav sva se morala v nekaj urah naučiti potek predstave in jo potem tudi tehnično voditi.

Imata v zalogi še kakšno anekdoto s predstav?

Robin: Na javni vaji za predstavo Alica je na vrhuncu dogajanja na oder prišel kuža, ampak ker je že celotna predstava nonsens, je bil tudi ta pes čisto v kontekstu.

Oliver: Sploh ni bilo videti čudno. Pač: »Pes je prišel. OK.« (smeh)

Sodelujeta tudi na vajah. Kako bi »zapravljala« prosti čas, če ne bi delala v društvu?

Robin: Zame pomeni delo v KUD-u sprostitve, delo za dušo. Saj je na predstavah tudi stresno, ampak to je drugačen stres kot, na primer, šola.

Oliver: Res je, tu se lahko popolnoma odklopiš. Poleg tega imam jaz še tabornike, oboje pa je super, samo da ne ždiš doma.

Robin: Včasih naju vrstniki vprašajo, koliko sva plačana za to delo. Pa jim razloživa, da gre za prostovoljno delo oziroma da člani društva pravzaprav celo plačujejo članarino. To težko razumejo.

Zakaj potem to počneta? Kaj je za vaju »plačilo«?

Oliver: Si v dobri družbi, delaš nekaj koristnega, nekaj dejansko narediš, ne sediš ure in ure za računalnikom, izobražuješ se, uriš se v socialnih veščinah, učiš se discipline ... Vse to je pomembno za samorazvoj.

Robin: Tukaj sem zato, ker se imam *fajn*. Širim si znanje, ne le tehnično, ampak tudi sicer. Pred enim letom sem bil zelo drugačen. Veliko tega me je zanimalo, znanje pa je bilo pač še bolj osnovnošolsko. Zdaj vem veliko več in sem bolj samozavesten.

Oliver: Tu spoznaš tudi, kako predstava nastaja, koliko tehnik, priprav, vaj, treninga, discipline je potrebne, da nekaj nastane. Od prevalov do ogrevanja glasilk ... In spoznaš zanimive ljudi. Po končani predstavi je nagrada tudi občutek, da nam je uspelo, da so bili gledalci zadovoljni.

Kaj bi rekla svojim vrstnikom, zakaj se je dobro vključiti v delovanje takih društev in zakaj sploh priti na predstave v kulturnem domu?

Robin: To je nekaj, kar narediš zase. Ne zato, ker tako rečejo v šoli ali ker nekaj moraš, ampak zato, ker se tukaj veliko naučiš za življenje. Šola ti sicer da znanje, ne nauči pa te, kako se obnašati v družbi. Lahko si izbereš družbo, s katero boš zunaj popival, ali pa tako, da boš raje naredil nekaj koristnega v društvu.

Oliver: Na predstavo naj mladi pridejo zato, da podprejo dogajanje v svojem kraju. Mogoče bodo presenečeni, ko bodo videli, koliko vsega se tu dogaja. To tudi niso neke zastarele predstave, ampak moderne, drugačne, posebne ... Pred nosom jih imamo. In mogoče te spodbudijo k razmišljanju.

Robin: Ni vse na televiziji, v gledališču pa si bliže dogajanju, kot bi bil na snemanju v Hollywoodu. Posebno dobra predstava pa ti lahko pride čisto blizu, vendar je res, da se je tega, da uživaš v predstavah, treba naučiti.

Kdaj bo prvi »live-stream«, da bomo lahko kakšno predstavo ali morda celo vajo Hlodov, odrasle skupine ali Čivk spremljali v živo tudi na daljavo?

Oliver: Tehnično lahko to narediva takoj, dokupiti bi morali le še eno komponento. Ne gre pa za velik znesek.

Robin: Samo vprašanje časa je. ●

Odlična mlada tehnika trzinskega KUD-a

Besedilo in fotografije: Tanja Bricelj

Hausmart!

vrhunska okna, vrata, senčila

Izkoristite brezplačne izmere!

Ob 10. obletnici podjetja Vam podarimo dodatni 10 % popust na okna, vrata in storitev.

Akcija velja do 31. 8. 2019.

MODRA ŠTEVILKA
080 87 74

VELIKA PONUDBA
PVC, PVC/ALU,
ALU OKEN, VRAT
TER SENČIL

Sveti Duh 139, 4220 Škofja Loka, info@hausmart.si www.hausmart.si

Veliki traven – hladen, moker in odet v sivino

Kdo se zdaj sploh še spominja prejšnjega, vremensko nič kaj navadnega meseca, ko pa smo te dni stopili tudi že v astronomsko poletje (to se bo zgodilo 21. junija popoldne)?! Nihče ali pač, saj tako hladnega in povrhu vsega še sivega in mokrega maja ni bilo že več desetletij!

Zadnji tako hladen veliki traven smo imeli leta 1991, pred letom dni (2018) pa je bila povprečna majska temperatura zraka v Trzinu za skoraj 5 stopinj Celzija višja (12,5 proti 17,4 stopinje Celzija)! Letos smo imeli maja kar pet dni, v katerih povprečna temperatura zraka ni presegla 10 °C (najbolj mrzlo je bilo jutro v torek, 7. maja), in samo šest takih, ko je presegla 15 °C. In, pozor, posledično smo imeli maja le dva topla dneva!

Si lahko predstavljate, v mesecu ljubezni, pa samo dva topla dneva, preostalih 29 pa smo morali iskati toploto drugje oziroma na drug način?! Bog si ga vedi, morda so se pa zaljubljeni na ta račun stiskali še bolj močno in pogostejše kot v »normalnem« maju. Na širšem območju Trzina, območju, ki mu pravimo po navadi kar »severni del Ljubljanske kotline«, je padlo od 150 pa vse do več kot 230 milimetrov padavin. To res ni malo, je pa maja padlo kdaj tudi že več. Pa saj za to ni bilo treba biti strokovnjak za iskanje padavinskih podatkov, dovolj je bilo, da ste v minulih tednih pogledali okrog sebe in uživali v zeleni barvi, ki že dolgo ni bila tako prevladujoča in vseobsegajoča kot letos!

Izrazita ohladitev in celo prva toča

Povprečna temperatura zraka v zadnjem mesecu letošnje meteorološke pomladi je bila nižja od dolgoletnega povprečja za od dve do tri stopinje Celzija. V torek, 7. maja, je bilo najhladnejše majsko jutro po letu 1985 – po Sloveniji smo imeli jutraj temperature v glavnem okoli ledišča, predvsem na Notranjskem, Gorenjskem in Koroškem pa so se spustile tudi pod ledišče. V Ljubljanski kotlini, kjer je nastala megla, so ostale temperature nad lediščem, enako tudi v večjem delu Dolenjske in Štajerske. Tako izrazite ohladike se v maju resda ne zgodijo vsako leto, niso pa nič nenavadnega. In kot da to še ne bi bilo dovolj, je minuli mesec prekinil niz kar trinajstih zaporednih nadpovprečno toplih mesecev, izstopal pa je tudi po zelo majhnem številu sončnih ur – na

V sredo, 22. maja, popoldne smo imeli v Trzinu letošnjo prvo točo; ni bila velika (med velikostjo graha in frnikole), zato pa toliko bolj vztrajna! Padala je v dveh delih, s kratkim presledkom dežja, 20 minut. Takole se je nabrala na eni od trzinskih streh.

nekaterih meteoroloških postajah po Sloveniji so jih zabeležili celo najmanj, odkar zbirajo te podatke –, in zato torej je bil tudi rekordno siv. Padavin je bilo več, kot je povprečje, posebej na Primorskem. Obilen padavinski izkupiček je pripomogel k temu, da je bilo mokroto mogoče opisati s tisto velikoplaninsko modrostjo, ki jo je nekoč izrekla tamkajšnja pastirica – vode je bilo toliko, da je še blato gnilo.

22. maja pa smo bili ponekod že deležni tudi prve letošnje toče – poškodovala je predvsem zelenjavne vrtove in močno razredčila pridelek češenj. Ta dan med 17.05 in 17.10 smo imeli v Trzinu močan naliv s 190 milimetri padavin na uro. Od začetka leta 2016 do danes je bil to drugi najmočnejši naliv; močnejšega (210 mm/h) smo imeli le septembra 2017.

Nekateri smo bili takrat priča prizoru, ko se je peščica potnikov stiskala pod slabo vzdrževanim nadstreškom železniške postaje Trzin Mlake, na katerem manjka tudi del prozorne zaščitne stene. A Slovenskih železnic to ne zanima, saj je sistem tega našega javnega prometa na kratko tak, da ga nimamo. Če ne verjamete, preberite enega od prispevkov v rubriki Zapis iz močvirja, ki jih pripravlja eno naših pronicljivejših novinarskih peres za Val 202. Vendar ne smemo biti prestrogi, saj imamo vsaj vlak, ki vozi sorazmerno točno. Pri tem je poudarek na sorazmernosti, saj točnost že dolgo ni lepa čednost našega ekskluzivne-

Vremenska postaja OŠ Trzin maj 2019			
Kazalec	Podatek	Datum/Niz	Ura/Obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	12,5	1.–31. 5.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	25,7	24. 5.	16.14
Najnižja temperatura zraka (°C)	1,6	7. 5.	3.40
Največja dnevna Tamplituda (razlika maks./min. T, v °C)	16,1 (21,4/5,3)	2. 5.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,3$ (≥ 1 mm)	17 (23)	1.–31. 5.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	33,3	22. 5.	0.00–24.00
Največja intenzivnost padavin (mm/h)	190	22. 5.	17.05–17.10
Mesečna količina padavin (mm/h)	203	1.–31. 5.	mesec
Skupna količina padavin v letu 2019	459	1. 1. – 31. 5.	štirimesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h)/smer	45,1/JJV	8. 5.	14.06
Št. toplih dni z maksimalno dnevno T zraka ≥ 25 °C)	2	1.–31. 5.	mesec

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za maj 2019; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu trzin.zevs.si.

Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

ga železniškega prevoznika. Zamujanja jutranjih vlakov pa so bili minule tedne »zelo veseli« naši maturantje, saj tako niso trepetali samo pred maturitetnimi polami, temveč tudi, ali bodo sploh pravočasno prišli na preverjanje.

Občutna spremenljivost vremena

Pa se vrnimo k vremenu. Zdaj smo v precepu, kateri od naslednjih pregovorov bo veljal za naprej, ali »veliki traven moker, rožnik pa mlačen, kmet bo to leto žejen in lačen« oziroma »če je velikega travna dosti dežja, bo jeseni tudi dosti blaga«. Bomo videli.

Glede velikotravenskega sonca pa – skupno število sončnih ur je bilo večinoma od 110 do 140, to pa je le polovica pričakovane vrednosti in obenem toliko, kot imamo sonca v povprečju februarja ali marca; torej smo imeli maja februarско/марčevsko sonce! Manj sonca smo imeli letos doslej le januarja, najbolj sončen pa je bil marec.

Kot že omenjeno, smo imeli tudi padavin več od povprečja, vendar najdemo v dolgoletnem nizu meritev tudi še bistveno bolj namočene maje. Bolj kot po količini padavin pa izstopa letošnji maj predvsem po številu dni s padavinami (23!), razen ponekod na Primorskem, kjer je bil to tudi eden najbolj namočenih majev v zadnjih sto letih. Hladna sta bila predvsem prva polovica meseca in zadnji teden. Vremenske

in snežne razmere v visokogorju pa so zadnje dni maja poskrbele, da smo geografi, ki spremljamo razmere na Triglavskem ledeniku (med te spadam tudi avtor teh vrstic), zabeležili največjo skupno letno debelino snežne odeje 320 centimetrov, in to zadnji dan maja. Praviloma zabeležijo to v prvi dekadi aprila, in to na bližnji Kredarici, naši najvišji meteorološki postaji. Izmerjena največja celoletna višina snega je bila glede na dolgoletno povprečje (380 cm) podpovprečna, preseneča pa njen več kot poldrugi mesec »zamude«.

Podatki o snežni odeji kažejo, kako spremenljivo je podnebje na naši geografski širini. Medtem ko se je debelina snežne odeje na Kredarici od začetka aprila do sredine maja letos povečala, in to za skoraj poldrugi meter, se je lani v istem obdobju zmanjšala, in to za več kot tri metre. Spremenljivost podnebja zmernih geografskih širin je torej tudi naša stalnica, pa čeprav smo konec maja dobili nov EUosmerek, ki nas bo zastopal v Bruslju. Ampak, verjemite, še vedno je lažje napovedovati in analizirati vreme, kot pa ugotavljati, kako in kje se bo izvoljena osmerica sukala ob koncu svojega mandata. Mi že vemo, kje bomo letos poleti – na dopustu – in nikar ne pustite, da vam ta propade, še manj, da vam ga vzamejo ali ne dajo. Niti najmanj pa tega ne dovolite vremenu ... •

Miha Pavšek, foto: Tanja Jankovič

Trzin'c vas gleda

Med najmanjšimi občinami, a z eno najdaljših zeber

Čeprav je Trzin tretja najmanjša občina v Sloveniji, saj meri le 8,6 km² površine (manjši sta le občini Ankaran in Odranci), spada med razvite, bogatejše in gospodarsko pomembnejše v naši državi. Zaradi ugodne geografske lege je Trzin med tistimi slovenskimi naselji, ki so se v zadnjem desetletju najbolj razvijala in v katerih število prebivalstva najhitreje narašča.

V nekaj desetletjih samostojnosti, prej je bila naša občina del občine Domžale, se je Trzin iz umirjene predmestne vasice s približno 700 prebivalci prelevil v živahno, hitro se razvijajoče naselje s skoraj 4000 prebivalci (v začetku leta 2018 je imel 3869 prebivalcev) in bogato podjetniško in obrtno dejavnostjo. K temu je morda najbolj pripomogla njegova naselbinska funkcionalnost, saj ima Trzin tri sestavne dele: stari Trzin z veliko novimi hišami in blokovskim naseljem T3 (tu je tudi upravno-trgovsko središče občine), novejšo stanovanjsko naselje Mlake (z nekaj obrti in trgovino) in obrtno-industrijsko cono (OIC Trzin).

Prednjačimo tudi po povprečni stopnji izobrazbe in še marsičem drugem, denimo po enem najdaljših prehodov za pešce, po zelo dolgi zebri. V slovenskem jeziku imamo tudi to krajše ime za prehod za pešce, ker nas ta po svojem barvnem vzorcu spominja na to žival, vendar je primerno za rabo zlasti v pogovornem jeziku.

Prehodi za pešce pa niso izum moderne dobe, saj obstajajo že zelo dolgo – prve so imeli že Rimljani pred več kot 2000 leti, prehod v obliki, kot jo poznamo danes, pa so prvič uporabili leta 1948. Tako imenovane zebre imajo danes še kulturni status (spomnite se naslovnice enega od albumov skupine Beatles), bile so že »orodje protesta« ...

Vsi prometni znaki so na cestah zato, da bi nas na nekaj opozorili. Tako pravi teorija, praksa pa pravi, da so tam zato, da jih ignoriramo ali pa vsaj spregledamo. In zakaj bi potemtakem upoštevali oznake, narisane na cestah, ki so, pogojno rečeno, manj opazne od drugih, če ne upoštevamo tistih, ki jih imamo pred nosom? Talne oznake veljajo za eno najcenejših rešitev za to, da se voznike opozori na ureditev za red na cesti. V resnici pa jih zanesljivo opazimo le, ko srečamo na cesti marljive delavce, ki jih barvajo, in se na te praviloma jezimo, ker so

»ovira na cesti«. No, zavemo pa se jih tudi takrat, ko je barva, ki se še ni posušila, razmazana po cestišču, ker se nekateri vozniki niso držali opozoril, da je barva še sveža (tudi v Trzinu je precej takih).

Talnih oznak pa se lahko navsezadnje zavemo tudi, če so zelo markantne, kot je, denimo, trzinska zebra med CIH-om in ploščadjo soseske T3. To zlahka opazimo na ortofoto posnetkih (na primer na Geopedii in Atlasu okolja) in lahko tu tudi izmerimo njeno dolžino. Trzinci lahko to naredimo sicer tudi v naravi, a to sploh ni potrebno, saj se več kot 30 metrov dolgi prehod za pešce lepo vidi tudi iz vesolja, to je na satelitskih posnetkih, katerih najboljša ločljivost sega že pod meter, kar pomeni, da lahko na njih razberemo tudi manj kot meter velike objekte in predmete.

Ne verjamete, da imamo prav v Trzinu najdaljšo zebro pri nas? Potem pa se o tem prepričajte naslednjič, ko vas bo pot zanesla v trzinsko knjižnico ali po drugih opravkih v Centru Ivana Hribarja (CIH); morda pa si ogledate omenjeno »zebrasto dolginko«, ko boste prišli v poletnih dneh prisluhnit zvokom fontane, ki že več kot desetletje krasi vhod v ta naš center. •

Besedilo in fotografija: Miha Pavšek

Še ne zaparkirana trzinska »dolginka« med CIH-om in ploščadjo T3 v poletnem jutru. Morda bi morali priti občinski redarji tam pogosteje mimo ...

Agrokulturna konferenca mladih v Rusiji

Odkar pomnim, sem si želel obiskati Rusijo, želja pa se mi je končno izpolnila letos, 23. aprila, ko smo se tja odpravili gimnazijci iz vse Slovenije, deset nas je bilo, pod vodstvom profesorice Darje Silan. In kam smo šli? V Moskvo, seveda, na turistični ogled, boste morda pomislili. Res smo šli v Moskvo, ampak samo za sedem ur, kolikor smo tam čakali na let v Magnitogorsk, ki je bil naš končni cilj in kjer je največja in skoraj edina turistična znamenitost reka Ural. Po naporni poti smo naposled prispeli v mesto, za katero smo prvič slišali, pa čeprav ima skoraj pol milijona prebivalcev. Pričakali so nas gostitelji, pri katerih smo bivali pet dni. Zadnjo noč sem bil skoraj ves čas na nogah, kljub temu pa nisem mogel zavrniti povabila dobrosrčne mame in polne mize tradicionalne ruske hrane, ki jo je z navdušenjem ponudila. Sledil je zaslužen počitek, pa spet hrana in seznanjanje z gostitelji ter ogled mesta. Naslednji dan se je uradno začela prireditev, ki je bila razlog našega potovanja, Agro-Sphera, agrokulturna konferenca za mlade. Njen glavni namen je bil izmenjavanje idej o kmetijstvu in druženje mladih z vsega sveta. Začele so se predstavitve, sledil je ogled tovarne Sitno, zvečer pa smo se vsi zbrali na spoznavni zabavi, na kateri ni manjkalo petja in plesa.

Naslednji dan smo se navsezgodaj odpravili v Čeljabinsk, središče Južnega Urala. Naj vas beseda »najbližje« ne zavede, saj bi lahko med tema mestoma postavili celo Slovenijo, zaradi slabih cest pa smo se tja vozili celih šest ur. Tam smo si ogledali njihovo kmetijsko šolo in se preizkusili v vožnji kombajnov in traktorjev na simulatorjih ter spoznali, kako se orje ledino, ogledali pa smo si tudi napredno kmetovanje v steklenjakih. Dolgo vožnjo nazaj smo si krajšali s petjem. Po vsem tem Rusi zdaj naše Zdravljice mogoče nimajo za ravno lepo pesem, vendar je bilo nam čisto vseeno, glavno, da smo se imeli dobro.

Nov dan z novimi predavanji, idejami, vprašanji in razpravami je hitro minil. Še prekmalu je prišel zadnji dan konference. Predstavniki vseh držav udeleženk so se pomerili na debatnem tekmovanju MUN (Model United

Nations) o svetovnem pomanjkanju hrane, pri tem pa smo Slovenci pobrali večino nagrad. Sledili so še zaključni govori in konferenca je bila uradno končana. Zadnji večer smo šli še nabavljat spominke. Iz trgovin smo se vrnili bogatejši za kučme in nekaj vodke (za starše, seveda).

Na dan slovesa smo odšli s težkim srcem, in to šele po obljubi gostiteljev, da nas pridejo obiskat v Slovenijo. Leteli smo do Moskve, tokrat pa smo imeli za ogled ruske prestolnice na razpolago cel dan in izkoristili smo ga, kolikor se je dalo. S podzemno železnico smo se peljali do vseh največjih znamenitosti, od Rdečega trga do Velikega gledališča (Bolšoj teater). Zvečer smo preživeli še nekaj lepih trenutkov, natlačeni v majhni sobici v hostlu, ko smo ob pogovoru podoživljali vse lepo, kar se nam je zgodilo v tako kratkem času.

Po prihodu letala v Ljubljano je sledilo slovo, ob katerem smo se vsi strinjali, da nam bo Rusija zagotovo ostala v prelepem spominu, slovenski udeleženci konference pa smo se dogovorili, da se kmalu spet vidimo. •

Brin Tomc, 2. e, Gimnazija Ledina, foto: Arhiv slovenske odprave mednarodne agrokulturne konference

ANNI - SPECIALISTI ZA RAČUNALNIKE

IZJEMNA PONUDBA ZA BRALCE ODSEVA!

RAČUNALNIK JE ODLIČNO DARILLO ZA PRIDNEGA ŠOLARJA :)

1.049,-
eur z ddv

-15%
Redna cena 1.234,12

**GAMING RAČUNALNIK
ANNI GAMER EXTREME**

Intel Core i7-8700 8 GB 512 GB GeForce RTX 2060

899,-
eur z ddv

-10%
Redna cena 999,-

**GAMING PRENOSNIK
ASUS X560UD-EJ153T**

15,6" Intel Core i7-8550U 8 GB 256 GB GeForce GTX 1050 Windows 10 Home 64

499,-
eur z ddv

-15%
Redna cena 587,09

**DOMAČI RAČUNALNIK
ANNI HOME OPTIMAL**

Intel Core i3-8100 4 GB 256 GB Intel UHD 630 Windows 10 Home

599,-
eur z ddv

-18%
Redna cena 729,99

**DOMAČI PRENOSNIK
ACER A315-41-R7DX**

15,6" AMD Ryzen™ 7 4 GB 256 GB Radeon Vega 10 Windows 10 Home 64

anni
Že od 1990!

Anni d.o.o., Motnica 7a, IOC Trzin
Informacije **01/ 5800 800**, www.anni.si, info@anni.si
Znanje, strokovnost, zaupanje in ... 29 let izkušenj.

AAA
Bonitetna ocena
A Slovenian Solution

Shopper's Mind
CATEGORY AWARD 2018
IT - Consumer Electronics & Music
Spletna trgovina anni.si je prejela priznanje
Spletni trgovec leta 2015, 2017 in 2018

KODA: FREE **BREZPLAČNA DOSTAVA!**

Društvo Pot srca vabi na različne vadb

Poletna joga v Trzinu - Tudi v poletnih mesecih bomo pridno vadili, zato vabimo v juliju in avgustu k vadbi joge – vsako sredo od 20.00 do 21.30. Ob lepem vremenu bomo vadili zunaj. Prijava na posamezno vadbo je možna vsak teden do torka, do 20. ure, na 041 821 401.

Joga, biodanza in trebušni ples – redna vadba- (od jeseni)

Joga za začetnike in izkušene - Vadba joge, pranajame in meditacije je vadba za gibčno in močno telo, bister in umirjen um, sprostitve, zmanjšanje stresa in izboljšanje počutja. Regenerativna aroma joga pa omogoča še dodatno globinsko sprostitve in odklop od vsakdana.

Regenerativna aroma joga – ob ponedeljkih, od 19.00 do 20.30

Pranajama in meditacija – ob četrtek, od 19.30 do 21.00

Hatha joga – ob petkih, od 19.00 do 20.30

Biodanza - Gibalno-plesna metoda za prebujitev radosti, srčnosti in navdušenja nad življenjem – ob sredo, od 20.00 do 21.30

Trebušni ples - Vadba trebušnega plesa za prebujitev ženskosti in občutenje svojega telesa – ob torkih, od 20.30 do 22.00. Vse te redne vadb se začnejo septembra!

Poletne in jesenske delavnice

Poletna delavnica joge – 31. 8., od 19.00 do 21.00

Delavnica biodanze Ponovno povezani – 4. 9., od 20.00 do 21.30

Regenerativna aroma joga – 19. 10., od 19.00 do 21.00

Prijave za vse vadb na 041 821 401, drustvopotsrca@gmail.com ali www.potsrca.si.

Mag. Mojca Tavčar,
Društvo Pot srca

Aktualne dejavnosti Društva upokojencev Žerjavčki

Dejavnosti društva upokojencev bodo čez poletje rahlo okrnjene, a se bo pri nas vseeno dogajalo marsikaj zanimivega:

Pohodniki se bodo še naprej srečevali na krajših izletih po okolici, ob torkih; zbor je ob 7. uri pred Mercatorjem v Trzinu.

Septembra pa je pred njimi 733 metrov visoka gora Oljka v Savinjski dolini, kamor se bodo povzpeli iz okolice Polzele.

Kolesarji rekreativno kolesarijo vsak teden; na vožnjo krenejo vsakič ob 8. uri, izpred Centra Ivana Hribarja.

19. septembra se bodo podali na krožno pot Od Hribarja k Hribarju, start bo ob 8. uri zjutraj pred Jefačnikovo domačijo.

Krožek ročnih spretnosti bo po dogovoru deloval tudi poleti, in sicer v Jefačnikovi domačiji, člani pa bodo poleti sodelovali tudi na razstavah teh izdelkov – 31. avgusta v Trzinu, na trzinskem sejmu, ter 12. in 13. oktobra v Kranju.

Strelci streljajo prav tako tudi poleti, ob ponedeljkih in petkih, od 17. do 18. ure, na strelišču v osnovni šoli, septembra pa bodo še organizatorji državnega strelskega tekmovanja društev upokojencev Slovenije.

Balinarji še naprej »mečejo« svoje krogle v trzinskem športnem parku, tu pa so jim zaradi domačih ljubljencev dogradili balinišče z ograjo, saj lastniki psov žal ne pospravljajo iztrebkov za svojimi štiri-nožnimi prijatelji.

Z **izleti** smo imeli zaradi neugodnih vremenskih razmer kar smolo, in tako smo morali naš napovedani izlet na Kras odpovedati. Upamo, da bo lahko realiziran vsaj za septembra načrtovani izlet na Gradišansko. Naj bo vreme!

Pestro je tudi na področju **kulture**: pevci, recitatorji in literarni ustvarjalci se srečujejo dokaj redno, 20. septembra pa se bodo udeležili literarnega srečanja Pokrajinske zveze društev upokojencev Gorenjske.

25. junija letos smo Žerjavčki organizatorji proslave ob dnevu državnosti; pričakujemo veliko udeležbo. Ponosni, veseli in srečni smo lahko, da smo Slovenci in da živimo v tako lepi deželi, državi Sloveniji.

Janez Florjanc, podpredsednik Društva upokojencev Žerjavčki Trzin

VABILO

V soboto, 31. avgusta, in nedeljo, 1. septembra, vas vabimo k trzinski osnovni šoli na

- 20. sejem v Trzinu,
- 18. mednarodni folklorni festival
- praznovanje 20. obletnice Turističnega društva Kanja Trzin.

PREDSTAVLJAMO NOVI RANGE ROVER EVOQUE

ABOVE & BEYOND

NOVI RR EVOQUE ŽE ZA 349,00 € NA MESEC Z 1,99% OBRESTNO MERO

Namen novega Range Rover Evoquea ni zgolj biti dodaten SUV v zgoščenem prometu. Zasnovan je za privabljanje pogledov in za nezgrešljivo prepoznavnost s svojimi usklajenimi linijami in edinstveno obliko.

Njegovo elegantnost vidite in občutite v prestižni in sofisticirani notranjosti, opremljeni z vrhunsko in intuitivno tehnologijo.

Vsakič ko se pojavi, v mesto prinaša pridih elegance, moči in stila!

Avto Aktiv Intermercatus d.o.o.

Ljubljanska cesta 24

1236 Trzin

landrover.si

Povprečna poraba goriva: 5,4 - 8,2 l/100km. Emisije CO₂: 143 - 188 g/km. Uradna vrednost emisijske stopnje: EURO 6b. Specifične emisije NOx: 3,1 - 75 g/km. Vrednost specifične emisije trdnih delcev pri dizelskih motorjih: 0,11 - 0,29 g/km. Število delcev pri dizelskih motorjih: 0,03E11 - 1,06E11. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževalcev zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Slika je simbolna. Reprezentativni primer izračuna za Range Rover Evoque Base 2.0d 150KM 2WD M6 ; vrsta financiranja: finančni leasing; predračunska vrednost predmeta financiranja: 36.990,00 EUR; lastna udeležba (polog): 10.059,00 EUR; znesek financiranja: 26.931,00 EUR ; število obrokov: 84- mesečno odplačevanje; obrok: 349,00 EUR; skupni znesek plačil: 39.375,00EUR; Letna efektivna obrestna mera znaša na dan priprave izračuna 22.5.2019 znaša 2,46%. Izračunan obrok in efektivna obrestna mera temeljijo na trenutni vrednosti indeksa obresti (EURIBOR 3M) in v kolikor je ta manj kot 0, se upošteva, da je 0. V primeru povišanja indeksa obrestne mere se lahko mesečna obveznost in s tem skupni znesek leasinga povečata. Slika vozila je simbolična, zato je informativni izračun odvisen od prodajne cene vozila v skladu s predračunom dobavitelja. Ponudnik storitve finančnega leasinga je GB Leasing d.o.o., ki si pridružuje pravico, da financiranje brez obrazložitve zavrne.